

இராஜ்யத்தில் உறவுமுறைகள்

[18:1-35]

மத்தேயுவில் காணும் ஐந்து போதனைப் பகுதிகளில் மத்தேயு 18ம் அதிகாரம் நான்காவது பகுதியை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு பகுதியின் நிறைவிலும் “இயேசு [இந்த வார்த்தைகளை] சொல்லி முடித்த போது” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (7:28; 11:1; 13:53; 19:1; 26:1). இந்த நான்காவது பகுதி இயேசு இன்னும் கப்பர்நகூயில் இருக்கையில், யூதேயா எருசலேம் பகுதிகளுக்கு போவதற்கு முன், அவர் போதித்தவைகளை உள்ளடக்கியது (19:1; 21:1).

இந்த வேளையில், தாம் ஸ்தாபிக்கப்போகிற சபையுடன் இயேசு கவனம் செலுத்தி விசுவாசத்தின் புதிய சமுதாயத்துடனான உறவு முறைகள் பற்றி போதித்தார் (16:18). இந்த அதிகாரம் ஒரு தலைப்பிலிருந்து மற்றொரு தலைப்புக்கு நகர்ந்து ஐந்து பாகமாக பகுத்து போதிக்கிறது: (1) இராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருத்தல் (18:1-4), (2) இடறுதல் உண்டாக்குவதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை (18:5-9), (3) காணமல் போன ஆட்டைக் குறித்த உவமை (18:10-14), (4) கருத்துவேறு பாடுகளைக் களைய விதிமுறைத் தீர்மானம் (18:15-20), மற்றும் (5) மன்னிக்காத ஊழியக்காரனின் உவமை (18:21-35).

இராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருத்தல்:

தாழ்மை¹ (18:1-4)

¹அவ்வேளையில் சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பரலோக இராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்று கேட்டார்கள்.

²இயேசு ஒரு பிள்ளையை தம்மிடத்தில் அழைத்து அதை அவர்கள் நடுவே நிறுத்தி:

³நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளைகளைப் போல் ஆகாவிட்டால், பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

⁴ஆகையால் இந்தப் பிள்ளையைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ, அவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான்.

வசனம் 1. அவ்வேளையில் என்று துவங்கும் இச்சொற்றொடர், கப்பர்நகூயில் இதற்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாயிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டுகிறது (17:24-27). இந்த கலந்துரையாடல் அங்கே நிகழ்ந்ததாக மாற்கு சுவிசேஷம் உறுதிப்படுத்துகிறது (9:33). அடிக்கடி செய்தது போலவே, சீஷர்கள் இயேசுவிடம் ஒரு கேள்வியுடன் வந்தார்கள்.²

மாற்கின் சவிசேஷப் பகுதியில் எழுதப்பட்டுள்ளதை ஒப்பிட்டால் மத்தேயு சுருக்கி எழுதியிருக்கிறார் என்று அறியலாம். “சலிலேயாவைக் கடந்து இயேசுவுடன் போகையில்” பரலோக ராஜ்யத்தில் யார் பெரியவனாயிருப்பான் என்ற தர்க்கம் வழி நெடுக சீஷர்களிடம் தொடர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது (மாற்கு 9:30) கப்பர்நகூமுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பொழுது, அவர்கள் தங்கியிருக்க வீட்டிற்குள் பிரவேசித்தார்கள். அது பேதுருவின் வீடு என்று யூகிக்கப்படுகிறது. பிறகு வழியிலே சீஷர்கள் விவாதித்துக் கொண்டு வந்த சாராம்ஸத்தை இயேசு அவர்களிடம் கேட்டார் (மாற்கு 9:33). எவ்வித சந்தேகத்துக்கும் இடமின்றி அவர்கள் வழியிலே பேசிக்கொண்டு வந்தவைகளை அவர் அறிவார், ஆகிலும் அவர்களின் உரையாடலைக் குறித்து அவர் கேட்டார். சொல்லப்பட்டவைகளை கவனமுடன் சிந்திக்கச் செய்யும் பொருட்டு அவர் அப்படிக்கே கேட்டிருக்கலாம். அவர்களின் இந்த உரையாடலில் அவர்கள், பரலோக இராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான்? என்று கேட்டார்கள். சீஷர்கள் இன்னமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து தவறான எண்ணத்திலேயே இருந்ததாக, தெளிவாகிறது.

இந்த விவாதம் நடைபெற்றதற்கு சற்று முன்புதான், இயேசு தமது பாடுகளைக் குறித்து விரிவாக இரண்டாம் முறை கூறியிருந்தார் (17:22, 23). அவர் தம்மைத் தாமே பாடுபடும் தாசனாக விவரித்துப் பேசியிருந்தும், அவருடைய சீஷர்கள் உலக ஆசைகளால் பதவிகளையும் பெரிய ஸ்தானத்தையும் பெறுகிற எண்ணத்தால் நிரப்பப் பட்டிருந்தனர், மாற்கு 9:35ல் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில், “எவனாகிலும் முதல்வனாயிருக்க விரும்பினால் அவன் எல்லாருக்கும் கடையானவனும், எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரனுமாயிருக்கக் கடவன்” என்று சொன்னார்.

வசனம் 2. இயேசு பெரும்பாலும் தம்முடைய சீஷர்களுடைய கேள்விகளை புதிய உபதேசத்தைக் கொடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொண்டார் (13:10, 36; 18:21; 24:3). இந்த நிகழ்வின்போது, இயேசு ஒரு பிள்ளையை தமது கரங்களில் எடுத்து அவர்களோடு சம்பந்தப்படுத்திக் காட்டும் பொருட்டு விளக்கமளித்து சத்தியத்தைச் சொன்னார். கிரேக்க மொழியில் இங்கே குறிப்பிடப்படும் (*paidion*) “பிள்ளை” எனும் வார்த்தை ஒரு குழந்தையை, ஒரு சிறு குழந்தையை குறிப்பிடுவது போன்றதாயிருந்தது. இந்த குழந்தை அநேகமாக தளர் நடையில் நடக்கும் பருவத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் பிள்ளையை இயேசு அழைத்து தம்மிடத்தில் நிறுத்தினார் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெற்றோர்களின் உதவி இருந்ததாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்கள் பேதுருவின் வீட்டில் இருந்திருப்பார்களேயாகில் அநேகமாக அந்தக் குழந்தை பேதுருவின் குடும்ப அங்கத்தினர்களில் ஒன்றாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

பிள்ளை இயேசுவினிடத்தில் வந்தபோது, அதை சீஷர்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார். வளர்ந்த பெரிய மனிதர்களுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு சிறிய குழந்தை நின்று கொண்டிருப்பது கவனிக்கப்படக் கூடாததாக இருந்திருக்கும். பழங்காலங்களில் பிள்ளைகள் பெரியவர்களைப் போல மதிக்கப்படுவதில்லை. குமாரர்கள் குமாரத்திகளிலும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டனர். ஏனெனில் அவர்கள் உழைப்பாளிகளாகவும் போர்ச் சேவகர்களாகவும் வளருவார்கள். கிரேக்க - ரோம சமுதாயத்தில், சில

நேரங்களில் பெண் குழந்தைகள் கைவிடப்பட்டார்கள், ஆரோக்கியமற்ற ஆண் பிள்ளைகளுடன் விடப்பட்டனர். சிசுக்கள் கருசிறைக்கப் பட்டனர். யூதர்கள் மத்தியில் சிறுபிள்ளைகள் உயர்வான பார்வையை (கவனத்தைப்) பெற்றிருந்தனர், அவர்களை தேவனுடைய அற்புதமான சிருஷ்டிகளில் ஒன்றாகப் பார்த்தனர், இருந்தும் அப்படிப்பட்ட சிறுபிள்ளைகள் பெரியவர்களை விட தாழ்ச்சியானவர்களாகவே பார்க்கப்பட்டனர் (19:13, 14). இந்தப் பின்னணிகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கையில் கர்த்தருடைய செய்கைகள் எவ்வளவு தீவிரமாற்றங்களையுடையதாயிருந்தது என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. போதகர்கள் பொதுவாகவே ஒழுக்கீரீதியாக மாணவர்களுக்கு முன் நாயகர்களைப் போன்ற வாழ்வையுமே முன் நிறுத்துவார்கள். இயேசு அவைகளுக்கு மாறாக ஒரு பிள்ளையை அவர்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார்.³

வசனம் 3. பரலோகராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்று கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு குழந்தையை பாடப்பொருளாக முன் நிறுத்தி இயேசு பதிலளித்தார். அவர், நீங்கள் மனந்திரும்பி பிள்ளைகளைப் போல் ஆகாவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று விளக்கினார். சீஷர்கள் தங்களுக்கு பதவி வேண்டும் என்று கேட்டு தங்களுக்குள் சச்சரவு செய்துகொண்டிருக்கையில், அவர்களின் உணர்வுகளெல்லாம் தங்களுக்கு அதிலே ஒரு தலைமைத்துவப் பதவிகிடைக்கும் என்று உறுதியாக நம்பச் செய்தது. இயேசு அவர்களை எச்சரித்து தங்களுடைய இறுமாப்பிலே உறுதியாயிருந்து சுயநலமாயிருப்பார்களானால், அவர்கள் அதிலே பிரவேசிப்பது கூட இல்லை என்றார். பிரவேசிப்பது “இல்லை” என்பது ஒரு இருமடங்கு வலியுறுத்தலாக எதிர்மறையில் (*ou nē*). மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது “நிச்சயமாக” (பிரவேசிப்பது) “இல்லை” அல்லது “ஒரு போதும் இல்லை” என்று குறிப்பிடக்கூடும் (NIV; NRSV).

இந்த சீஷர்கள் “மனந்திரும்ப” வேண்டியதிருந்தது (*strepthō*); அவர்கள் ஒரு “திரும்புதலுக்குள்” செல்ல வேண்டும். லூக்கா அதே போன்ற வாதத்தையை கொண்டிருக்கிறார் (*epistreptho*), இது மொழிபெயர்க்கும் போது “திரும்புதல்” “மனந்திரும்புதல்” என்று பேதுரு தம்முடைய இரண்டாவது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் (நட்படிகள் 3:19, 26). சீஷர்கள் தங்களிலுள்ள இறுமாப்புடன் கூடிய அகந்தையை விட்டுத் திரும்பி சிறுபிள்ளைகளைப் போல் தாழ்மைப்பட வேண்டும். மனம் மாற்றப்படுகிற எல்லாருமே குழந்தைகளைப் போல மாற வேண்டியது அவசியமானது. சிறு பிள்ளைகளிடத்தில் நிறைவான விசுவாசமும், மேட்டிமையில்லாத தன்மையும் இருக்கிறது, மிக எளிதாக மன்னிக்கிற சுபாவமுடையவர்களாயிருக்கின்றனர்.⁴ பரலோகத்துக்குச் செல்ல விரும்புகிற எவரிடத்திலும் கேட்கப்படும் தேவை இதுவே.

மத்தேயு புத்தகத்தில் மட்டும் வேறெந்த வசனப் பகுதியிலும் இல்லாத வகையில் “பரலோகராஜ்யம்” எனும் வாக்கியம் முப்பத்திரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மாற்கு புத்தகத்தில் 9:1ல் பேசப்படுகிற ஒத்த (ஒரே) பொருள்தான். இந்த இராஜ்யம்தான் வாக்குத்தத்தமாகப் பேசப்பட்ட ஒன்று (தானியேல் 2:44). ஒலிவ மலையிலிருந்து இயேசு பரமேறிச் செல்லுவதற்கு முன், அப்போஸ்தலர்கள் அவரிடத்தில் கேட்டார்கள்,

“ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பக் கொடுப்பீர்?” (நடபடிகள் 1:6). அவர்கள் இராஜ்யத்தின் உண்மையான இயல்பை விளங்கிக் கொள்ளாமல் இன்னமும் குழப்பிக் கொண்டதான் இருந்தனர். இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்,

பிதாவானவர் தம்முடைய ஆதீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்ததல்ல, பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும் யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், யூமியின் கடைசி பரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார் (நடபடிகள் 1:7, 8).

இந்த தீர்க்கதரிசனம் பெந்தெகோஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது (நடபடிகள் 2). அந்த நாளிலே அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியையும் பெலனையும் பெற்றார்கள், தேவனுடைய ராஜ்யம் உலகில் வந்தது (நடபடிகள் 2:4, 32-36). ஜனங்கள் விசுவாசித்து, மனந்திரும்பி, ஞானஸ்நானம் பெற்று இராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசித்தார்கள் (நடபடிகள் 2:37, 38). இது “மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்” என்று இயேசு குறிப்பிட்டுச் சொன்னதை கைக்கொள்வது - அதாவது, “ஆவியினாலும் ஜலத்தினாலும் பிறப்பது” - “தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள்ளாவதற்கு” இது தேவையானது (யோவான் 3:3, 5).

வசனம் 4. இந்த சுருக்கமான பாடம் வசனம் 1ல் சீஷர்கள் இயேசுவிடம் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் கொடுப்பதுடன் முடிவுறுகிறது: ஆகையால் இந்தப் பிள்ளையைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ, அவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான். தேவனுடைய பார்வையில் பெரியவனாயிருக்க ஒருவன் தன்னைத்தான் தாழ்த்தி மற்றவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய வேண்டும். இயேசு சொன்னார்; அவர் கூட “ஊழியம் கொள்ள வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்டும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுக்கவும் வந்ததாகக்” குறிப்பிட்டார் (20:28). பஸ்கா பண்டிகையில் புசிக்கும் போது, அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவிவதன் மூலம் ஊழியஞ்செய்வதைக் குறித்த முன் மாதிரியை இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்தார் (யோவான் 13:5-16). J. W. McGarvey கூர்ந்து கவனித்தபடி, “மிகுந்த தாழ்மையுள்ளவர்களே பெரியவர்களாயிருப்பார்கள் ஏனெனில் அவர்களே மிகவும் சுயநலமற்றவர்களாக மிகவும் இயேசுவைப் போல வாழ்வார்கள்.”⁵ “மேலே செல்ல ஆசைப்படுகிறவன், முதலாவதாக கீழே போக வேண்டும் - அவனுடைய முழங்காலில்” என்று யாரோ ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

இடறல் உண்டாக்குகிறவனாக இருப்பதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை: பொறுப்புணர்வு (18:5-9)

⁵இப்படிப்பட்ட ஒரு பிள்ளையை என் நாமத்தினிமித்தம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன் என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான்.

⁶என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு இடறல்

உண்டாக்குகிறவன் எவனோ, அவனுடைய கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்லைக் கட்டி, சமுத்திரத்தின் ஆழத்தில் அவனை அமிழ்த்துகிறது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்.

⁷இடறல்களினிமித்தம் உலகத்துக்கு ஐயோ, இடறல்கள் வருவது அவசியம், ஆனாலும் எந்த மனுஷனால் இடறல் வருகிறதோ, அவனுக்கு ஐயோ!

⁸உன் கையாவது உன் காலாவது உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால், அதைத் தரித்து எறிந்துபோடு; நீ இரண்டு கையுடையவனாய், அல்லது இரண்டு காலுடையவனாய் நித்திய அக்கினிலே தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், சப்பாணியாய் அல்லது ஊனனாய், நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது, உனக்கு நலமாயிருக்கும்.

⁹உன் கண் உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கி எறிந்து போடு; இரண்டு கண்ணுடையவனாய் எரிநரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், ஒன்றைக் கண்ணனாய், ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும்.

அடுத்து இயேசு விசுவாசிகளை நடத்தும்படி திரும்புகிறார். இந்த விசுவாசிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் (18:5) அவர்களை இடறலடையச் செய்யக்கூடாது (18:6). மற்றவர்களை இடறலடையச் செய்கிறவன் கடுமையாக நியாயந்தீர்க்கப்படுவான் (18:7). கூடுதலாக, எல்லா முன் எச்சரிக்கையையும் ஒருவன் எடுத்துக்கொண்டு இடறிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் (18:8, 9).

வசனம் 5. இப்படிப்பட்ட ஒரு பிள்ளையை என்பது இயேசு தமது கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பிள்ளையைக் குறிக்கிறது (மாற்கு 9:36). ஒரு விசுவாசியை வரவேற்கும் கொள்கைக்கு விளக்கமளிக்க அவர் அந்தப் பிள்ளையைப் பயன்படுத்தினார். பொதுவாகப் பேசுவோமானால் ஏற்றுக்கொள்ளாதல் எனும் வார்த்தை (dechomai) “மனமுவந்து ஆயத்தத்துடன் ஏதோ ஒன்றை அல்லது ஒருவரை தன்னிடமாய் ஏற்றுக் கொள்வது” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு மத்தேயு புத்தகத்தில், அப்போஸ்தலரின் ஊழியப்பணியின் போது காட்டப்படும் உபசரிப்பை குறிப்பாக பயன்படுத்தி பேசப்பட்டது (10:40-42)ன் வியாக்கியான உரையைக் காண்க). இதற்கு ஒப்பான மாற்கு குறிப்பிட்டுள்ள வசனப்பகுதியில் இந்த அர்த்தத்தை, மற்றவர்கள் கொடுப்பதையும் சேர்த்து அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவர்கள் “கிறிஸ்துவினுடையவர்களாயிருக்கிற நாமத்தினிமித்தம் ஒரு கலசம் தண்ணீர் குடிக்கக் கொடுத்தாலும்” என்று குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 9:41). Dechomai எனும் வார்த்தை உபசரிப்பைக் குறிக்கிறது, அது மற்ற வசனப்பகுதிகளில் ஊழியஞ் செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதையும் பேசும் வசனப்பகுதிகளையும் சேர்த்து பேசுகிறது (2 கொரிந்தியர் 7:15; கலாத்தியர் 4:14; கொலோசெயர் 4:10; காண்க நட்படிகள் 21:17).

இயேசுவின் கருத்து என்னவெனில் ஒரு தேவனுடைய பிள்ளையை ஜனங்கள் நடத்தும் விதம் - குறைவான சமுதாய நிலைமை இருந்தபோதிலும் - எப்படி நடத்துகிறார்களோ அதே விதத்தில்தான் இயேசுவையும் நடத்துவார்கள் என்பதுதான் (காண்க 25:40, 45). உலகம் பெரிய ஆட்களுக்கும் பிரசித்தமானவர்களுக்கும் செய்கிற சேவை உலகத்தாருடைய செயல்

என்பதை கஷ்டப்பட்டு பார்த்து ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டுவதில்லை. தமது சீஷர்களை பெலவீனமானவர்களுக்கும் முன்பின் அறியாதவர்களுக்கும் ஊழியம் செய்யும் படி கேட்டார்.⁶

வசனம் 6. விசுவாசமாயிருக்கிற சிறியரில் ஒருவனுக்கு இடறல் உண்டாக்குவது குறித்தும் இயேசு சிறு பிள்ளையை உதாரணமாக பயன்படுத்துகிறார். மறுபடியும் குறிப்பிடப்படுவது, தேவனுடைய ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளில் ஒருவரைத்தான். இடறல் உண்டாக்குவது குறித்து எனும் வினைச்சொல் (skandalizō) என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற எல்லா புத்தகங்களைக் காட்டிலும் மத்தேயுவில் அநேகமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.⁷ இந்த அதிகாரத்தில் வசனங்கள் 6, 8, 9 ஆகியவற்றில், ஒருவன் ஒரு நபரை தனது செல்வாக்கினால் பாவஞ்செய்ய வைப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

மற்றவர்களை இடறலடையச் செய்கிறவன் எவனோ அவனுடைய கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்லைக் கட்டி சமுத்திரத்தின் ஆழத்திலே அவனை அமிழ்த்துகிறது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும் என்று இயேசு சொன்னார் விசுவாசிக்கு இடறல் உண்டாக்குகிறவன் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்வதைக் காட்டிலும் கோரமாக ஒருவன் மரிப்பதே அவனுக்கு நல்லது என்பது அவருடைய கருத்தாக இருந்தது. மற்றவர்களை பாவம் செய்யப் பண்ணுகிறவன் பெற்றுக் கொள்ளும் நியாயத் தீர்ப்பைக் காட்டிலும் சமுத்திரத்தில் மூழ்கடிக்கப்படுவது நலம் (லூக்கா 17:2).⁸

புராதன உலகத்தில் வதை செய்து கொல்வது ஒரு பொதுவான செயலாக அதிகப்பட்டும் இருந்ததில்லை, வேண்டுமென்றே தண்ணீரில் மூழ்கி மரிப்பது எப்பொழுதாவது நிகழ்ந்தது.⁹ இயேசுவின் உருவக் பேச்சில், ஏந்திரக்கல்லை கழுத்தில் கட்டி கடலிலே அமிழ்த்தப்படுகிற ஒருவனுக்கு அவன் தாக்குப் பிடிக்க ஒரு வழியுமில்லை. அவனுடைய சரீரம் முழுவதும் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, கடலின் அடிவரை அமிழ்ந்து போகும். மறுபடியும் முந்திய நிலைக்கு வருவது இயலாத காரியம். அப்படியொரு செயல் நடந்தால், அந்தப் பிரேதம் சரியான முறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட இயலாது. சீஷர்கள் இன்னமும் கப்பர்நகூமில் இருந்தபடியால் (மாற்கு 9:33), அவர்களுடைய மனதுக்கு உடனடியாக நினைவில் வருவது கலிலேயாக் கடல்தான்.

NASB வேதாகமத்தில், “ஒரு பெரிய ஏந்திரக்கல்,” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதன் கிரேக்கப்பதம் உண்மையில் (mulos onikos) “கழுதை [யின்] ஏந்திரக்கல்” என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வகைக் கல் ஒரு கழுதையோ, ஒரு எருதோ சுற்றி இழுக்க ஏதுவாக, சமுதாய ஏந்திரக் கல்லில் மேல் கல்லின் பகுதியில் மரத்தால் இணைக்கப்பட்டு அதிலிருந்து அந்த மிருகத்தின் கழுத்தில் கட்ட ஏதுவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.¹⁰ அந்த மிருகம் ஏந்திரக் கல்லை (மேல்பகுதியை) இழுத்துக் கொண்டு சுற்றி வரும், கீழிருக்கும் கல்லில் உராய்வதால் தானியம் அறைக்கப்படும். இந்த பெரிய ஏந்திரக்கல் வீடுகளில் ஸ்திரீகள் கைகளினால் அரைக்கிற சிறிய வகை ஏந்திரக் கல்லிருந்து வித்தியாசப்படுத்தி பார்க்கப்பட வேண்டும் (24:41). இன்றைய நாட்களில் பாறையிலிருந்து செதுக்கப்பட்ட ஏந்திரக் கற்கள் பல வடிவங்களில் புராதன கப்பர்நகூமில் காணப்படுகின்றன.

வசனம் 7. இயேசு தொடர்ந்து, இடறுதல்களினிமித்தம் உலகத்துக்கு

ஐயோ! என்றார். “ஐயோ” எனும் சொல் நீதியான கோபத்தை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கையில், கர்த்தர் அதை ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடும் இரக்கத்தோடும் கலந்து அந்த வார்த்தையைச் சொன்னார் (11:21ன் விளக்கவுரையைக் காண்க). இங்கு சொல்லப்படும் வாக்கியம் இயல்பில் பொதுவானதாக காணுகிறது. ஆகிலும் இந்த வார்த்தை இந்த உலகத்தின் விழுந்துபோன நிலையையும், பாவத்தால் அழிவுண்டிருக்கும் நிலையையும் காட்டிக் கொடுக்கிறது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவோர் தவிர்க்க இயலாத அநேக இடறல்களைத் தாண்டவேண்டியதைக் காண்பார்கள். ஆகிலும், அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு இடறுதலின் கல்லைப் போடுகிறவர்களாக இருந்துவிடக் கூடாது (ரோமர் 14:13; 1 கொரிந்தியர் 8:9-13; காண்க லேவியராகமம் 19:14).

பிறகு இயேசு சொன்னார், எந்த மனுஷனால் இடறல் வருகிறதோ அவனுக்கு ஐயோ! இந்தச் சொல்நடை அநேகமாக மற்றவர்களைப் பாவம் செய்ய தூண்டுகிற எல்லாரையும் குறிப்பிடுகிற ஒரு பொதுவான குற்றமாகக் காட்டப்படுகிறது. அது இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசுக்கு 26:24ல் சொல்லப்பட்டதற்கு ஒப்பான கர்த்தரின் வார்த்தை என்பது ஒரு அதிரடியான செய்தி: “எந்த மனுஷனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனுஷனுக்கு ஐயோ! அந்த மனுஷன் பிரவாதிருந்தானானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்” (26:24; NIV).

வசனங்கள் 8, 9. இயேசு வலியுறுத்தும் பொருட்டு உயர்வு நலிழ்ச்சியாக - மிகைப்படுத்தி - முழுமையாக தீமையைக் கைவிடும் பொருட்டு ஒரு அறைகூவல் விடுத்தார். ஒருவருடைய கையோ, காலோ அல்லது கண்ணோ அவரைப் பாவம் செய்ய தூண்டுமானால், அதை தறித்து எறிந்து விடு என்று அவர் சொன்னார். ஏற்கனவே மலையில் அவர் போதித்தவைகளை இந்த வசனங்கள் மறுபடியும் திருப்புதலாகப் பேசப்படுகிறது, இங்கு “கால்களையும்” சேர்த்துப் பேசப் பட்டாலும் இது பொதுவில் மறுதிரும்புதல்தான் (5:29, 30ன் விளக்கவுரையைக் காண்க).

தனது (சரீர) உறுப்புக்களைச் சிதைப்பது யூதர்களுக்கு அருவருப்பானதாக நினைக்கச் செய்தாலும், இயேசுவின் உயர்நலிழ்ச்சி வாக்கியங்கள் மிக அதிகமான வலியுறுத்தலாக அமைந்தது. குறிப்பிட்ட மார்க்கரீதியான தெய்வப்பற்றுடைய சிலர் தங்கள் சுய அங்கச் சிதைவுகளை நம்பவும் செயல்படுத்தவும் செய்தனர் (1 இராஜாக்கள் 18:25-29). சில மதங்களில் சமயத் தண்டனை எனும் பெயரில் தங்களை வாரினால் அடித்துக் கொள்வதே இதற்கு சான்று. வேறு சிலர் கத்திகளால் வெட்டிக் கொள்வதும், தங்கள் சரீரங்களை பாவத்துக்குட்படுத்தாமல் பாதுகாக்கும் பொருட்டாகத்தான். சுயத்தை வெறுத்தும் ஒறுத்தும் இறையருளை அடையும் நிலைக் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்த சில ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் இதே போன்றே செயல்களை அனுஷ்டித்தனர் (காண்க கொலோசெயர் 2:23), இருந்தபோதிலும், வேறிடங்களில் இயேசு ஆவிக்குரிய உண்மையான தூய்மை உள்ளான மனுஷனில் தான் இருக்கிறது என்பதை தெளிவுபடுத்தினார் (15:18, 19; காண்க 2 கொரிந்தியர் 10:5).

நித்திய அக்கினியில் ஒருவன் தனது எல்லாசரீர உறுப்புக்களோடும் பிரவேசிப்பதைக் காட்டிலும் ஊனமுள்ளவனாய் பரலோகத்தில் பிரவேசிப்பது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும் என்பதை கர்த்தர் வலியுறுத்தினார். கிரேக்க

வார்த்தையான “நித்தியம்” (aiōnios) என்பது துன்மார்க்கருக்குக் கிடைக்கப் போகும் தண்டனையின் மற்றும் நீதிமாண்களுக்குக் கிடைக்கப் போகும் பிரதிபலனின் கால அளவையும் குறிப்பிடுவதாகும் (25:46). இருதரப்பு முடிவுக்கும் இந்தப் பதம் ஒரேவிதமான விளக்கத்தைக் கொண்டது.

வசனம் 8ல் குறிப்பிடப்படும் நித்திய அக்கினி என்பது வசனம் 9ல் குறிப்பிடப்படும் எரிநரகத்திற்கு ஒத்த வார்த்தை தான். “நரகத்துக்குக்” கிரேக்க வார்த்தை (gehenna), எருசலேமுக்குத் தெற்கே இருந்த இன்னோம் பள்ளத்தாக்கு என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை. பழைய ஏற்பாட்டில், இந்தப் பகுதி உச்சக்கட்ட வெறுப்பைத் தருகிற அசுத்தங்கள் நடப்பிக்கப்பட்டன, பின்னதாக அது கழிவுகளைக் கொட்டுகிற இடமாகி தொடர்ந்து அக்கினி எரிகிற இடமாயிற்று (5:22 ன்விளக்கவுரையைக் காண்க). “நகரம்” “அவியாத அக்கினியுள்ள” இடம் என்று இயேசு விவரித்து, “அங்கே அவர்களுடைய புழு சாகாது, அக்கினி அவியாது” என்று குறிப்பிட்டார் (மாற்கு 9:43, 48).

காணமல் போன ஆட்டைப் பற்றிய உவமை: தனிப்பட்டோர் மீது கவனம் (18:10-14)

¹⁰இந்த சிறியரில் ஒருவனையும் அற்பமாய் எண்ணாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரலோகத்திலே என் பரமபிதாவின் சமூகத்தை எப்போதும் தரிசிக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

¹¹மனுஷகுமாரன் கெட்டுப்போனதை ரட்சிக்க வந்தார்.

¹²உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? ஒரு மனுஷனுக்கு நூறு ஆடுகளிருக்க, அவைகளில் ஒன்று சிதறிப்போனால், அவன் மற்றத் தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் மலைகளில் விட்டுப் போய்ச் சிதறிப் போனதை தேடாமலிருப்பானோ?

¹³அவன் அதைக் கண்டுபிடித்தால், சிதறிப்போகாத தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளைக் குறித்துச் சந்தோஷப்படுகிறதைப்பார்க்கிலும், அதைக் குறித்து அதிகமாய்ச் சந்தோஷப்படுவான் என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

¹⁴இவ்விதமாக, இந்தச் சிறியரில் ஒருவனாகிலும் கெட்டுப்போவது பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவின் சித்தமல்ல.

தாழ்மையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திய பின் (18:1-4), மற்றவர்களுக்கு இடறுகிற கல்லாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி (18:5-9), ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தேவனுடைய கண்களில் மதிப்புடையவர்களே என்று தமது சீஷர்களுக்கு இயேசு போதித்தார், ஆட்டை உட்படுத்தி ஒரு சுருக்கமான உவமையை உதாரணமாக பாடமாக விளக்கப்படுத்தினார் (18:10-14).

வசனம் 10. முன் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு குழந்தையை மெயமாக பாடத்தைக் கொடுத்தாரே (18:2, 4, 5) அந்தப் பிள்ளை இயேசு தொடர்ந்து போதித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் மத்தியில் இன்னமும் நின்று கொண்டதான் இருந்தது. வசனம் 6ல் குறிப்பிடப்படுகிற சிறியரில் ஒருவன் எனும் பதம் அவருடைய அனைத்து சீஷர்களையும் குறிப்பதாயிருந்தது.

இயேசுவின் எந்த சீஷனையும் ஒருபோதும் அற்பமாய் எண்ணக்கூடாது (ரோமர் 12:16; பிலிப்பியர் 2:3, 4). அற்பமாய் எண்ணப்படுகிற எனும் கிரேக்க வார்த்தை (kataphronē) “மட்டமாகப்பார்ப்பது” அல்லது “மிக லேசானவர்களாக நினைத்துக் கொள்வது” என்றெல்லாம் மொழிபெயர்க்கப்படலாம். ஒருவர் மற்றொரு நபரைத் தன்னைக் காட்டிலும் கீழானவராக நினைத்துக் கொண்டு அவரை அவமதிப்பது என்று பொருள்.

இயேசு தொடர்ந்து, அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரலோகத்திலே என் பரம பிதாவின் சமூகத்தை எப்போதும் தரிசிக்கிறார்கள் என்றார். கிறிஸ்தவர்களை பாதுகாக்கிற தூதர்கள் இருக்கிறார்கள் எனும் அர்த்தங்கொள்ள இது வழிகாட்டியது (காண்க NEB). ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் ஒரு தூதரோ அல்லது ஒரு தூதன் அநேக கிறிஸ்தவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதுகின்றனர். எபிரெயருக்கு எழுதின எழுத்தாளர் தேவ தூதர்களை “இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களினிமித்தமாக ஊழியம் செய்யும்படிக்கு அவர்களெல்லாரும் அனுப்பப்படும் பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார் (எபிரெயர் 1:14). ஆயினும், இதற்கான சான்றாக புதிய ஏற்பாட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தேவதூதன் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றான் என்ற கருத்துக்கு ஆதாரமளிப்பதில்லை.

இங்கு குறிப்பிடப்படுகிற தேவதூதர்கள் தேவனுடைய சிங்காசனத்தினருகே நிற்கிற வாய்ப்புப்பெற்றவர்கள் (காண்க லூக்கா 1:19). “சமூகத்தை எப்போதும் தரிசிக்கிற” என்று கூறப்படுவது புராதன காலத்தில் விசாரணைக் கூடத்தில் ராஜாவின் பிரசன்னத்தில் எப்போதும் இருக்கத்தக்க சிலாக்கியம் பெற்றிருந்ததை அப்படிக் குறிப்பிடப்பட்டது (1 இராஜாக்கள் 10:8; 2 இராஜாக்கள் 25:19; எஸ்தர் 1:14; எரேமியா 52:25).¹¹ தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் எப்போதும் தேவ தூதர்கள் இருப்பதுபோல, அவர் எப்போதும் பூமியின்மேல் இருக்கிற தமது பள்ளைகள் மேல் கவனஞ் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். “பரலோகத்தின் தேவன் பூமியிலிருக்கிற மிகவும் தாழ்மையான தமது மக்களின் சூழ்நிலைகளைக் குறித்துக் கூட அறிந்திருக்கிறார்” என்பதை இயேசு தெளிவான வார்த்தைகளால் ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கிறார்.¹² “தேவனுடைய சிறியரில் சிலர் தவறாக நடத்தப்பட்டாலும் அது அவருடைய பார்வைக்குத் தப்பாது.”

வசனம் 11. மனுஷகுமாரன் கெட்டுப்போனதை ரட்சிக்க வந்தார். ஆதி கால மூலப் பிரதிகளில் கிரேக்க மொழியில் இந்த வசனம் இல்லை. NASB யில் இந்த வசனம் அடைப்புக் குறிகளில் போடப்பட்டுள்ளது, அதே வேளையில் இன்றைய மொழிபெயர்ப்புகளில் அடிக்குறிப்பாக பயன்படுத்தியுள்ளது (NEB; TEV; NIV; NRSV; NJB; NCV; CEV; NLT). Bruce M. Metzger என்பவர் ஆலோசனையாகக் குறிப்பிட்டு இந்த வசனம் லூக்காவிடமிருந்து ஒரு சமூகமான பெயர்ப்புக்காக வசனம் 10 விருந்து 12 வரை நகல் எடுக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார்.¹³ கூடுதலாக “தேடவும்” எனும் வார்த்தை அதே வாக்கியத்தில் லூக்கா 19:10ல் கொண்டுள்ளது. “இழந்துபோனதை தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்.” மத்தேயுவில் சேர்க்கப்பட்டதாய் குறிப்பிடப்படும் வசனம் நிச்சயமாக சத்தியத்தைப் போதிக்கிறது. இயேசு இழந்து போனதை ரட்சிக்கவே வந்தார், தொடர்ந்து வரும் உவமையில் வசனம் 12 விருந்து 14 இந்த உண்மையையே விளக்கப்படுத்துகிறது.

வசனம் 12. இயேசு தமது உவமையை உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது?

என்று கேட்டு ஆரம்பிக்கிறார். அவர் தம்முடைய சீஷர்களின் கவனத்தைக் திருப்பவும் அவர்களுடைய சிந்தனைகளைத் தூண்டவும் இப்படிச் செய்தார் (காண்க 17:25; 21:28; 22:42).

மத்தேயு புத்தகத்தில் இந்த உவமை தனித்துப் பேசப்படுகிறது, ஆனால் லூக்காவில் இழந்துபோன (காணமல் போன) மூன்று காரியங்கள் பற்றிய மூன்று உவமைகள் சொல்லப்படுகிறது (லூக்கா 15). மற்ற இரண்டு உவமைகளும் காணமல் போன காச மற்றும் காணமல் போன குமாரன்; இதில் இரண்டாவது உவமை பெரும்பாலும் “கெட்ட குமராணைக் குறித்த உவமை” என்றழைக்கப்பட்டது. இழந்து (காணமல்) போன ஆட்டைக்குறித்த உவமை இரண்டு வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளில் ஒரேமாதிரியாக பேசப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. மத்தேயு புத்தகத்தில் உவமையானது இயேசுவின் சீஷர்கள் பக்கம் கவனம் செலுத்தி பேசப்பட்டது (18:1), லூக்காவிலோ பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் கவனம் வைத்து பேசப்பட்டது (லூக்கா 15:2, 3). இரண்டு கதைகளிலும் விளக்கமளிப்பதில் சிறிய வித்தியாசங்களை கொண்டுள்ளதை இது விவரிக்கிறது.

தேவனுடைய மக்களைக் குறிப்பிடுகிற உருவகச் சொல்லாகிய ஆடுகள் என்பது பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட சொல் (காண்க 9:36; 10:5, 6 ஆகியவற்றின் வியாக்கியானவுரை). தொண்ணூற்றொன்பது மற்றும் ஒன்று என்று குறிப்பிடப்படும் எண்களும் கூட உதாரணத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் யூத மதத்தில் பொதுவாகக் காணப்பட்ட ஒன்று.¹⁴ கீனருடைய கூற்றுப்படி, நூறு ஆடுகள் என்பது ஒரு மந்தையின் சராசரி அளவு; ஒரு மேய்ப்பனால் சுலபமாக கையாளப்படக் கூடும்.¹⁵ இந்த எண்ணிக்கையுள்ள ஆட்டை பராமரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, உவமையில் வருகிற இந்த மேய்ப்பன் அதில் ஒரு ஆடு குறைவுபடுவதைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளை நன்கு அறிந்திருக்கிறான், அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் அவன் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறான் என்று இயேசு சொன்னார் (யோவான் 10:1-18). சிதறிப்போகாத அந்த தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகள் முக்கியமில்லாதவைகளல்ல, சிதறிப்போன அந்த ஒரு ஆடு மேய்ப்பன் அந்த ஆட்டைக் கண்டு பிடிப்பது மிகவும் அவசரமானது. அவன் மற்ற தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் விட்டு ... தேடாமாலிருப்பானோ என்ற எதிர்மறைக் கேள்வி (ouchi) ஒரு சாத்தியக் கூறான பதிலை எதிர்பார்க்கிறது; நிச்சயமாக, மேய்ப்பன் காணாமற்போன அந்த ஆட்டுக்காகத் தேடிப்போவான்.

வசனம் 13. இயேசு தொடர்ந்து, அவன் அதைக் கண்டு பிடித்தால், சிதறிப்போகாத தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளைக்குறித்து சந்தோஷப்படுகிறதைப் பார்க்கிலும், அதைக்குறித்து அதிகமாய்ச் சந்தோஷப்படுவான் என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். “ஆல்” (கண்டுபிடித்தால்) எனும் பதம் சில நேரங்களில் கண்டுபிடிக்கப்படாமலும் போகலாம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது; அது மிக அதிக தொலைவுக்குப் போய்விடக் கூடும் அல்லது துஷ்டமிருகங்களால் கொன்றுபோடப்படக் கூடும். எப்படியிருப்பினும், காணாமற்போன ஆடு கண்டுபிடிக்கப்படுமாகில், அங்கே மிக அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும். உவமையைக் குறித்த லூக்காவின் வார்த்தைகளின்படி, “கண்டுபிடித்தபின்பு,

அவன் சந்தோஷத்தோடே, அதைத் தன் தோள்களின்மேல் போட்டுக் கொண்டு வருவான்” என்று இயேசு கூடுதலாகச் சொன்னார் (லூக்கா 15:5). மேய்ப்பன் அந்த ஆட்டைப்போஷித்து அதன் தேவைகளைச் சந்தித்து மந்தையிலே அதைச் சேர்ப்பான், பிறகு தன் சிநேகிதர்களோடும் அயலார்களோடும் சந்தோஷத்தோடே கொண்டாடுவான், ஏனெனில் ஆடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டது (லூக்கா 15:6). இந்த உவமையிலிருந்து நமக்கு செயலாக்கம் கொடுக்கப்படுவதென்னவெனில், “மனந்திரும்ப அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமாண்களைக் குறித்துச் சந்தோஷம் உண்டாகிறதைப் பார்க்கிலும், மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று இயேசு சொன்னார் (லூக்கா 15:7).

வசனம் 14. உவமையின் கருத்து சிறியராகிய இவர்களில் ஒருவனாகிலும் கெட்டுப்போவது பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவின் சித்தமல்ல என்பதைக் காட்டுவதே. ஒருவனும் தம்மிடத்திலிருந்து நித்தியத்துக்கும் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய சித்தமல்ல (யோவான் 3:16; 2 பேதுரு 3:9; காண்க 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:6-10). அவர் தம்முடைய குமாரனை, நல்ல மேய்ப்பனை, இழந்துபோன ஆடுகளைத்தேடும்படிக்கு உலகத்தில் அனுப்பினார். இந்த உவமை ஒவ்வொரு நபரும் முக்கியம் என்பதையும், ஜனங்கள் இயேசுவுக்கு பிரியமானவர்களும் அவருக்கு தனிப்பட்ட சிறப்புடையவர்களும் என்பதை நினைவுபடுத்துவதுதான்.¹⁶

கருத்து வேறுபாடுகளை சரிசெய்தல்: ஒழுங்கு நடவடிக்கை மற்றும் ஐக்கியம் கொள்ளல் (18:15-20)

¹⁵ உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றஞ்செய்தால், அவனிடத்தில் போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில், அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து; அவன் உனக்கு செவிகொடுத்தால், உன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாய்.

¹⁶ அவன் செவிகொடாமற் போனால், இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினாலே சங்கதிகளெல்லாம் நிலைவரப்படும்படி, இரண்டொருவரை உன்னுடனே கூட்டிக்கொண்டு போ.

¹⁷ அவர்களுக்கும் அவன் செவிகொடாமற் போனால், அதை சபைக்குத் தெரியப்படுத்து; சபைக்கும் செவிகொடாதிருப்பானானால், அவன் உனக்கு அஞ்ஞானியைப் போலவும் ஆயக்காரனைப் போலவும் இருப்பானாக.

¹⁸ பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டுவீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டவில்லையார்களோ அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டவில்லாக்கப்பட்டிருக்கும். என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.’

¹⁹ அல்லாமலும் உங்களில் இரண்டு பேர் தாங்கள் வேண்டிக்கொள்ளப்போகிற எந்தக் காரியத்தைக் குறித்தாகிலும் பூமியிலே ஒருமனப்பட்டிருந்தால், பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவினால் அது

அவர்களுக்கு உண்டாகும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

²⁰ ஏனெனில், இரண்டு பேராவது மூன்று பேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன் என்றார்.

மன்னிப்பைக் குறித்து அதிகமாக இயேசு போதித்திருக்கிறார், ஆனால் அவரைப் பின்பற்றுவோர் பாவங்களை மேலோட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளும்படி குறிப்பிடவில்லை. குற்றஞ் செய்கிற சகோதரர்களிடம் நடப்பிக்க வேண்டிய முறைகளை ஒரு புறக்குறிப்பாக அவர் இந்த நேரத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார் (18:15-17). கட்டுவதும் கட்டவிழ்ப்பதுமான மற்றவர்களின் தேவைகளைக் குறித்து அவர் பேசியபின் தொடர்ந்து இந்த வெளிப்பாட்டை தமது சீஷர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுகிறார் (18:18-20).

வசனம் 15. இந்த வசனம் ஒரு நிபந்தனையுடன் கூடிய உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாக என்று துவங்குகிறது. சில கிரேக்க புராதன பிரதிகளில் கூடுதலான முன்னிடைச் சொல்லாக “உனக்கு எதிராக” என்று சேர்த்துப் பேசுகிறது, இதனால் மிகக் குறிப்பாகவும் தனித்துவ ரீதியிலும் வாக்கியத்தை அர்த்தப்படுத்துகிறது.¹⁷ இது வாடிக்கன் வெளியீட்டிலோ சீனாய் வெளியீட்டிலோ குறிக்கப்படா விட்டாலும், “உனக்கு எதிராக” எனும் பதம் இன்றைய மொழிபெயர்ப்புகளில் ஏராளமான பதிப்புக்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது (TEV; NIV; NRSV; NKJV; CEV; NCV; NLT). William Hendriksen பின்வருமாறு நம்புகிறார், இந்த வார்த்தைகள் மூலப் பிரதியில் இருந்ததோ இல்லையோ, குற்றஞ் செய்யும் சகோதரனிடத்தில் தனிமையில் பேசவேண்டும் என்ற கட்டளை அவன் தனிப்பட்ட ரீதியில் உண்டாக்கின இடறலைக் குறிக்கிறது.¹⁸ H. L. Mansel இந்த வசனப்பகுதிக்குக் கவனத்தைத் திருப்புகிறார். இதற்கு முந்தைய விவாதம் சிறியரில் ஒருவருக்காகியும் இடறல் உண்டாக்கக் கூடாது என்பது இயேசுவில் விசுவாசிக்கக் கூடியவர்களைக் குறிக்கிறது, இதில் உட்படும் பாவம் தனிப்பட்ட ரீதியில் உண்டாக்கும் இடறலை குறிக்கிறது என்பதே தர்க்க ரீதியானது.¹⁹ மேலும் வசனம் 21ல் பேதுரு கேட்ட கேள்வி இயேசு தனிப்பட்ட முறையில் அடுத்த கிறிஸ்தவனுக்கு எதிராக இடறலைக் குறிக்கிறார் எனும் கருத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

“சகோதரன்” எனும் பதம் (*adelphos*) இயேசுவின் ஆவிக்குரிய குடும்பத்தில் இருப்பவரைக் குறிக்கிறது (12:46-50; 25:40; 28:10), சபை (16:18; 18:17). இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் அது ஆண்களையும் பெண்களையும் சேர்த்துக் குறிப்படும் பொதுச்சொல். கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற ஒரு சகோதரனுக்கோ சகோதரிக்கோ எதிராக ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி குற்றஞ் செய்கிற எந்த தேவனுடைய பிள்ளையும் எதிர் பேசப்பட வேண்டும். இது ஒரு தவறான புரிந்து கொள்ளுதலையோ, மேலோட்டமானவைகளையோ, வெளிப்படையாய் காணும் தவறையோ, குறிப்பிடப்படும்படியாய் இல்லாத ஏதோ ஒரு விஷயத்தையோ, அல்லது கருத்து வேறுபாட்டையோ குறிப்பிடுவதில்லை. இயேசு ஒரு “பாவத்தைக்” குறித்தே பேசுகிறார்; மத்தேயு கிரேக்க மொழியில் “பாவங்களைக்” குறிக்கும் அடிப்படை வார்த்தையைக் (*hamartanō*) குறிப்பிடுகிறார்.

குற்றமிழைக்கப்பட்டவருக்கு ஒரு கடமையுண்டு. அவனோ அவளோ

தனக்கு எதிராகக் குற்றஞ் செய்தவனை சாந்தமுள்ள ஆவியோடும் தாழ்மையோடும் எதிர்கொள்ள வேண்டும் (கலாத்தியர் 6:1). இயேசு, அவனிடத்தில் போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில், அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து, என்று சொன்னார். “அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து” என்பதன் கிரேக்கப்பதம் (elenchō) “வெளிச்சமிட்டு காட்டு,” “குற்றத்தை நிரூபி,” அல்லது “கடிந்து கொள்.” ஒரு பொதுவான எண்ணப்போக்கு என்னவெனில், “இது என்னுடைய குற்றமல்ல! அவன் என்னிடத்தில் வரட்டும்” என்பதே. இருப்பினும், கர்த்தர், “நீ அவனிடம் போ” என்றார்.²⁰ இடறல் உண்டாக்கப்பட்ட சகோதரனோ சகோதரியோ மற்றவர்களிடத்திலல்ல, குற்றஞ் செய்தவனிடத்தில் (இடறல் உண்டாக்கினவனிடத்தில்) அவனது பாவத்தை உணர்த்த வேண்டும். விஷயம் இயன்றவரை தனித்திருக்கையில் செய்யப்படவேண்டும்.

அவன் உனக்கு செவிகொடுத்தால், உன் சகோதரனை நீ ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாய் என்று இயேசு சொன்னார். இடறலடைந்த நபர் மன்னிக்கிற மனமுடையவராயிருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் (தவறு செய்த) சகோதரனை “ஆதாயப்”படுத்த இயலாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவனோ அவனோ இடறல் (குற்றஞ்) செய்த நபரிடத்தில் போய் அவனை மறுபடியும் மீட்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு - தனது வாதத்தை வெற்றிபெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடல்ல - அணுக வேண்டும். “ஆதாயப்படுத்துதல்” எனும் கிரேக்க வார்த்தை (kerdainō) இழந்தபோனவர்களை ரட்சிக்கிறதைக் குறிக்கிறது (1 கொரிந்தியர் 9:19-24), ஆகிலும் விழுந்துபோனவர்களை ஆதாயப்படுத்திமறுபடியும் கொண்டு வருவதும் அதற்குச் சமமாக முக்கியத்துவ முடையதே. யாக்கோபு, “சகோதரரே, உங்களில் ஒருவன் சத்தியத்தை விட்டு விலகி மோசம் போகும்போது, மற்றொருவன் அவனைத் திருப்பினால், தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்து, திரளான பாவங்களை மூடுவானென்று அறியக்கடவன்,” என்று எழுதினார் (யாக்கோபு 5:19, 20; காண்க யூதா 22, 23).

வசனம் 16. முதலாவது அறிவுரைக்குப்பின் மனந்திரும்பாவிட்டால், இரண்டாம் முறையும் சந்திக்க வேண்டும், என்று இயேசு சொன்னார்: அவன் செவிகொடாமற் போனால் இரண்டொருவரை உன்னுடனே கூட்டிக் கொண்டு போ. பாதிக்கப்பட்ட நபரோடு “இரண்டொருவரைக்” கூட்டிக் கொண்டு போகதல் இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுக்கு முன்பாக ஒரு உரையாடலை இடம் பெறச் செய்கிறீர்கள். காலகாலமாக நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு கோட்பாடு கருத்து வேறுபாடுகளைக் களைய அல்லது உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ள மற்றவர்களையும் உட்படுத்துதல் வேண்டும் (எண்ணாகமம் 35:30; உபாகமம் 17:6; 19:15; 2 கொரிந்தியர் 13:1). அப்படிப்பட்ட நேரடிச் சந்திப்பு ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் விவாதத்தைக் கேட்டு என்ன நடந்தது என்பதை அறிவார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது - அதினால் சங்கதிகளெல்லாம் உறுதிபண்ணப்படுகிறது. அது மற்றொரு நோக்கத்துக்கும் உதவிகரமாயிருக்கிறது: பாதிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் நபர் நினைப்பதைப் போல ஒருவேளை விஷயம் அப்படி இல்லாமலிருக்கலாம், இவ்வேளையில் மூன்றாவது நபர் நடந்த உண்மையை விவரித்து அவனுக்கோ அவளுக்கோ

புரியும்படிச் செய்யலாம் அல்லது விஷயத்தை சீர்த்திருத்தி உதவலாம்.

வசனம் 17. இரண்டாம் அறிவுரைக்குப் பின்னும் குற்றஞ் செய்தவன் மனந்திரும்பாமல் போனால், தனித்திருந்து பேசப்பட்டக் காரியம் இப்பொழுது பொதுப்படையான விஷயமாகிறது. அந்த செய்தி சபைக்குத் தெரியப் பண்ணப்பட வேண்டும், அதாவது, உள்ளூர் சபைக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும் (16:18ன் விளக்கவுரையைக் காண்க). சூழ்நிலைமிகவும் விபரீதமாகிய இவ்வேளையிலும், பாவி மனந்திரும்பாமற் போனால், அவன் தன் ஆத்துமாவை இழந்து போவான். அது உண்மையானால், முழு சபையாரின் ஜெபங்களும் அறிவுரைகளும் பாவியின் பக்கமாய்த் திருப்பப்பட்டு தேவையான மனந்திரும்புதலைக் கொண்டுவர ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். மறுபடியும், இதன் கருத்து தவறிப்போகும் கிறிஸ்தவனை மீட்டுக் கொண்டு வருவதுதான் (18:15).

இந்த மூன்றாவது அறிவுரையும் தவறும்போது, குற்றஞ்செய்து மனந்திரும்பாத நபர் சபையாரால் ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தச் செயலிலும், முரட்டாட்டம் உள்ள அந்த சகோதரன் ஐக்கியத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும், அதன் நோக்கம் அவனது மனந்திரும்புதலுக்கும் இரட்சிப்புக்கும் வழிநடத்துவதே (1 கொரிந்தியர் 5:5; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:14, 15; 1 தீமோத்தேயு 1:20; தீத்து 3:10, 11). அவன் உனக்கு அஞ்ஞானியைப் போலவும் ஆயக்காரனைப் போலவும் இருக்கக் கடவன் என்றார் இயேசு. அஞ்ஞானிகளும் (புறஜாதிகள்) ஆயக்காரர்களும் தீமையானவர்கள் என அறியப்பட்டவர்கள் (5:46, 47ன் விளக்கவுரையைக் காண்க). பொதுவாக, யூதர்கள் அவர்களுடைய வீடுகளில் புசிக்க மாட்டார்கள், அவர்களுடன் பயணம் செய்யமாட்டார்கள், அவர்களுடைய பொருட்களை தங்களுடைய வீடுகளுக்குள் கொண்டு போக மாட்டார்கள். அவர்களோடு இவர்களுக்கு எவ்வித தொடர்பும் இல்லை. இந்த எண்ணத்தை இயேசு நியாயப்படுத்தாவிட்டாலும், அதை தமது உதாரணத்துக்காக நேரம் வரும்போது பயன்படுத்தினார் (காண்க உதாரணமாக, 8:5-13; 9:9-13; 18:17).²¹

மத்தேயு 18:15-17ல் இயேசு கொடுத்த முறையான புறக்குறிப்பு யூத மார்க்கத்தில் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்தவை. கும்ரான் எனுமிடத்திலிருந்த ஒரு பிரிவினருக்குள், இடறலுக்குட்பட்ட ஒரு நபர் இடறல் உண்டாக்கப்பட்ட அதே நாளில் தன்னுடைய தோழனை கடிந்து கொள்ள வேண்டும் (காண்க லேவியராகமம் 19:17). குற்றஞ் செய்த ஒருவனை கூட வரும் சாட்சிகளோடு சபையாரிடத்தில் பொது இடத்தில் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன் போய் எதிர் கொள்ள வேண்டும்.²²

கும்ரானில் இருந்தவர்களில் கலகக்காரர்களை தங்கள் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கிவைத்தார்கள். யூதமார்க்கத்தின் முக்கியமான பிரிவில், ஜனங்கள் ஜெப ஆலய ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள் (யோவான் 9:22; 12:42). ஜெப ஆலயத்தலைவர்களும் ஜனங்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வாரினால் அடித்தார்கள் (10:17)²³ - கிறிஸ்தவத்தில் இருக்கக் கூடாத ஒரு செயல் அது.

வசனம் 18. அடுத்ததாக இயேசு சொன்னது, பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டுவீர்களோ அது பரலோகத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும்; பூமியிலே எவைகளைக் கட்டவில்லீர்களோ அது பரலோகத்தில் கட்டவில்லீக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லும் போது, கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களிடம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார் (காண்க 18:1). அது

சபைக்கும் கூட செயல்படுத்தும் நோக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது (காண்க 18:17). இதே வாக்கியம்தான் பேதுருவுக்கும் அளிக்கப்பட்டது (காண்க 16:19ன் விளக்கவுரை), எனவே அவருக்கு மற்ற அப்போஸ்தலர்களைக் காட்டிலும் முதன்மைத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை (காண்க யோவான் 20:23). இந்த வசனப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படும் வாக்கியம் நிச்சயமாக, ஒரு பாவி நியாயமாக சபையாரால் பூமியிலே ஐக்கியத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டால், (காண்க 1 கொரிந்தியர் 5:11, 12), பரலோகத்தின் விசாரணைக் கூடத்தில் ஏற்கெனவே, தீர்மானிக்கப்பட்டதையே சபையின் தீர்மானமாக பிரதிபலிக்கிறது. மனந்திரும்பாத பாவியை சபையின் ஐக்கியத்திலிருந்து நீக்குவதால், சபையின் அங்கத்தினர்கள் வெறுமனே பரலோகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கே ஒப்புக்கொடுத்து உறுதிசெய்கிறார்கள்.²⁴ ஜோசிபஸ் கூட “கட்டுதல்” “கட்டவிழ்க்கப்படுதல்” ஆகிய இந்தப்பதங்களை ஐக்கியத்துக்கும் ஐக்கியத்திலிருந்து நீக்கப்படுதற்கும் பயன்படுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது, மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதையும் கட்டுப்படுத்தப்படாதவையையும் வெறுமனே அறிவிப்பதற்காக மட்டுமல்ல.²⁵

வசனம் 19. பிறகு இயேசு சொன்னார், “அல்லாமலும், உங்களில் இரண்டுபேர் தாங்கள் வேண்டிக் கொள்ளப்போகிற எந்தக் காரியத்தைக் குறித்தாகிலும் பூமியில் ஒருமனப்பட்டிருந்தால், பரலோகத்திருக்கிற என் பிதாவினால் அது அவர்களுக்கு உண்டாகும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” கிரேக்க வார்த்தையில் “ஒருமனப்பட்டிருந்தல்” (sumphōnē) ஆங்கிலத்தில் சிம்போனி (இசைக்குழுவினருக்கான தொழில் நுட்பதுடன் கூடிய பல இசை மற்றும் கருவி) என்ற வார்த்தையின் பின்னணியில் இருக்கும் சொல். இந்த வகையில் (வசனம் 16ல் குறிப்பிடப்படுகிற) “இரண்டு” என்பது ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகும் தன்மையைக் குறிக்கும். விசுவாசமுள்ள இரண்டு சீஷர்கள் ஒரு பாவி மனந்திரும்பினார் அல்லது மனந்திரும்பவில்லை என்று, ஒருமனதாக உறுதியாக இருப்பின் அவர்களுடைய முடிவை தேவன் ஏற்றுக் கொண்டார் என்று உறுதி கொள்ளலாம். இந்த வாக்கியத்தை எந்தக் காரியத்திலும் இரண்டு கிறிஸ்துவர்கள் ஒத்துபோனால் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வார் என போதிக்கப் பயன்படுத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் அடிக்கடி மனதை மாற்றும் மக்களுக்கு தேவன் கீழ்ப்பட்டவர் என்று பொருளாகிவிடும். இதன் ஒரே பொருள் என்னவெனில், எது தேவனுடைய சித்தத்தை கைக்கொள்வதற்கு சரியானதோ அந்த வசனப்பகுதியின்படி, சீஷர்கள் எந்த விஷயத்திலாகிலும் ஒருமனப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு அது செய்யப்படும் (காண்க 1 யோவான் 5:14, 15).

வசனம் 20. இந்த வசனம் அடிக்கடி தேவனைத் தொழுது கொள்ளும்படி கூடிவருவதில் இரண்டு அல்லது மூன்று கிறிஸ்துவர்கள் பங்கேற்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. நிச்சயமாக கூடிவரும் கூட்டத்தை குறிப்பிடுகிறது. ஆகிலும் அதை நாம் இப்பொழுது படித்துக் கொண்டுள்ள வசனப்பகுதிக்கு ஏற்ப புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் ஆராதிக்க கூடிவருவதல்ல. மனந்திரும்புதலை பரிசோதிக்க அல்லது குற்றம் புரிந்துள்ள ஒரு சகோதரனோ அல்லது சகோதரியோ மனந்திரும்பாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும்படியாய் அவர்கள் கூடிவருவதையே குறிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் போது இயேசு தமது பிரசன்னத்தை வாக்களித்து:

அவர்கள் நடுவில் இருப்பேன் என்றார்.

இந்த வாக்கியம் ரபீமார்களின் போதனைக்குச் சமமானது. இரண்டு அல்லது மூன்று மனுஷர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும்படி உட்காரும் பொழுது, சேக்கினா (தெய்வீகப் பிரசன்னமாகுதல்) அவர்கள் நடுவில் இருக்கும்.²⁶ உண்மையில் இயேசு என்பது “தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார்” (1:23); இன்னும் பொதுப் படையில் பேசினால், அவர் தம்முடைய சபையில் உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் இருப்பதாக வாக்களித்துள்ளார் (28:20).

இரக்கமற்ற ஊழியக்காரனைக் குறித்த உவமை: மன்னித்தல் (18:21-35)

²¹ அப்பொழுது, பேதுரு அவரிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, என் சகோதரன் எனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்து வந்தால், நான் எத்தனைதரம் மன்னிக்க வேண்டும்? ஏழுதரம் மட்டுமோ என்று கேட்டான்.

²² அதற்கு இயேசு ஏழுதரமத்திரமல்ல, ஏழுமுபது தரமட்டும் என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

²³ எப்படியெனில், பரலோக ராஜ்யம் தன் ஊழியக்காரரிடத்தில் கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமென்றிருந்த ஒரு ராஜாவுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.

²⁴ அவன் கணக்குப் பார்க்கத் தொடங்கினபோது, பதினாயிரம் தாலந்து கடன்பட்டவன் ஒருவனை அவனுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்தார்கள்.

²⁵ கடனைத்தீர்க்க அவனுக்கு நிர்வாகம் இல்லாதபடியால், அவனுடைய ஆண்டவன் அவனையும், அவனுடைய பெண்ணாதி பிள்ளைகளையும், அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, கடனைத் தீர்க்கும்படி கட்டளையிட்டான்.

²⁶ அப்பொழுது அந்த ஊழியக்காரன் தாழ் விழுந்து, வணங்கி: ஆண்டவனே! என்னிடத்தில் பொறுமையாயிரும், எல்லாவற்றையும் உமக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்கிறேன் என்றான்.

²⁷ அந்த ஊழியக்காரனுடைய ஆண்டவன் மனதிரங்கி, அவனை விடுதலை பண்ணி, கடனையும் அவனுக்கு மன்னித்துவிட்டான்.

²⁸ அப்படியிருக்க அந்த ஊழியக்காரன் புறப்பட்டுப்போகையில், தன்னிடத்தில் நூறு வெள்ளிப்பணம் கடன்பட்டிருந்தவனாகிய தன் உடன் வேலைக்காரரில் ஒருவனைக் கண்டு, அவனைப் பிடித்து, தொண்டையை நெரித்து: நீ பட்ட கடனை எனக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்க வேண்டும் என்றான்.

²⁹ அப்பொழுது அவனுடைய உடன் வேலைக்காரன் அவன் காலிலே விழுந்து: என்னிடத்தில் பொறுமையாயிரும், எல்லாவற்றையும் உமக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்கிறேன் என்று அவனை வேண்டிக் கொண்டான்.

³⁰ அவனோ சம்மதியாமல், போய், அவன் பட்ட கடனைக் கொடுத்துத் தீர்க்குமளவும் அவனைக் காவலில் போடுவித்தான்.

³¹ நடந்ததை அவனுடைய உடன் வேலைக்காரர் கண்டு, மிகவும் துக்கப்பட்டு, ஆண்டவனிடத்தில் வந்து நடந்ததையெல்லம் அறிவித்தார்கள்.

³² அப்பொழுது அவனுடைய ஆண்டவன் அவனை அழைப்பித்து, பொல்லாத ஊழியக்காரனே, நீ என்னை வேண்டிக்கொண்டபடியினால் அந்தக்

கடன் முழுவதையும் உனக்கு மன்னித்துவிட்டேன்.

³³நான் உனக்கு இரங்கினதுபோல நீயும் உன் உடன் வேலைக்காரனுக்கு இரங்க வேண்டாமோ என்று சொல்லி,

³⁴அவனுடைய ஆண்டவன் கோபமடைந்து, அவன் பட்ட கடனையெல்லாம் தனக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்குமளவும் உபாதிக்கிறவர்களிடத்தில் அவனை ஒப்புக் கொடுத்தான்.

³⁵நீங்களும் அவனவன் தன் தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னியாமற்போனால் என் பரமபிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார் என்றார்.

இயேசு இப்பொழுது மன்னித்தலைப் பற்றிப் போதிக்கிறார். பாவம் செய்த சகோதரனை சீர்பொருந்த பண்ணுவதைக் குறித்த உபதேசத்தைக் குறித்து அவர் சொன்னதைக் கேட்ட பேதுரு தனிப்பட்ட முறையில் மீறுதலைச் செய்கிற சகோதரனை மன்னிப்பதைக் குறித்து கேட்கும்படி தூண்டப்படுகிறார் (18:21). கர்த்தர் பேதுருவின் கேள்விக்குப் பதிலளித்து (18:22), இரக்கமற்ற ஊழியக்காரனின் உவமையைச் சொல்லி, மன்னித்தலின் தத்துவத்தைக் குறித்த உபதேசத்தைக் கொடுக்கிறார் (18:23-35).

வசனம் 21. மறுபடியும் ஒருமுறை பேதுரு முதன்மை வகிக்கும் காட்சியை மத்தேயு குறிப்பிட்டுள்ளார் (14:28-32; 15:15; 16:16-19, 22, 23; 17:4, 24-27). இந்த நிகழ்வின் போது, அப்போஸ்தலன் கேட்கிறார்; ஆண்டவரே, என் சகோதரன் எனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ் செய்து வந்தால், நான் எத்தனை தரம் மன்னிக்க வேண்டும்? “மன்னித்தல்” எனும் கிரேக்க வார்த்தை (*aphiēmi*) யின் நேரடிப் பொருள் “போகவிடு” அல்லது “அப்புறத்தில் அனுப்பு.” இந்த உபதேச நேரத்தில், கடனை ரத்து செய்து மன்னித்தலாகிய ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது. பேதுரு ஒருவரையொருவர் ஏழுதரம் மன்னித்தாலே அளவு கடந்த இரக்கத்திற்கு முன்னுதாரணம் என்று நினைத்தார். எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் யூதப் போதகர்கள் (ரபீகள்) ஒருவரை மூன்று முறை மன்னித்தாலே போதுமானது என்று போதித்தனர். ரபீ ஜோஸ் பென் யூதா, “ஒரு மனிதன் மீறுதலைச் செய்வானானால், முதல், இரண்டாவது, மற்றும் மூன்றாவது முறை மன்னிக்கப்படுவான், நான்காவது முறை அவன் மன்னிக்கப்படுவதில்லை” என்று சொன்னார்.²⁷

வசனம் 22. போதகரிடமிருந்து புகழ்ச்சியைப் பெற பேதுரு எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக லேசான கடிந்து கொள்ளுதலைப் பெற்றுக் கொண்டார்: ஏழுதரமாத் திரமல்ல, ஏழெழுபது தரமட்டும் என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன். கிரேக்கச் சொற்றொடர் (*hebdomekontakis hepta*) என்பது எழுபத்தி ஏழுமுறை என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இது அநேக மொழிபெயர்ப்புகளில் காணுகிறது (NIV; NRSV; NCV; CEV; NJB). எபிரேய மொழியிலிருந்து கிரேக்க மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட செப்துவஜிந்தில் ஆதியாகமம் 4:24ல் மேற்குறித்த அதே கிரேக்க வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. NASB யில் இந்தவசனம், “காயீனுக்காக ஏழுபழி சுமருமானால், லாமோக்குக்காக எழுபத்தியேழு பழி சுமரும்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. லாமோக்கின்படி சொல்லப்பட்டது பழிவாங்கும் கொள்கை, இயேசுவின் வாக்கியத்தின்படி அது மன்னிக்கிற கொள்கை.

இயேசு தமது சீஷர்களிடம் ஒரு சகோதரனை அளவில்லாத எண்ணிறைந்தமுறை மன்னிக்க வேண்டும் என்ற பொருளில் சொன்னார். “ஏழு” எனும் எண் எபிரெய இலக்கியத்தின்படி நிறைவான அல்லது முழுமையைக் குறிக்கின்ற எண்களில் ஒன்று. ஏழும் அதின் மடங்குகளுமாகிய எண்கள் முழுமையைக் குறிப்பவையாக இருந்தன. ஆகையால் இயேசு “ஏழு - எழுபது முறை மன்னித்து அதற்குப் பிறகு விட்டு விட வேண்டும்” எனும் பொருளில் குறிப்பிடவில்லை; மாறாக, இந்த எண் “எத்தனை முறைத் தேவைப்படுகிறதோ அத்தனை முறை” என குறிப்பிடும் எண்ணாக இது உள்ளது (காண்க லூக்கா 17:3, 4).

வசனம் 23. கேட்பவர்களுக்கு அளவற்ற தடவைகள் மன்னிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு, இயேசு மன்னிக்காத ஊழியக்காரனைப்பற்றிய உவமையை முன்வைக்கிறார் (18:23-34). ஒரு ராஜா தனது ஊழியக்காரர்களை அழைத்தலுப்பி கணக்குப் பார்க்கத் துவங்கியதாக உவமை ஆரம்பிக்கிறது.

வசனம் 24. ராஜா தனது பணியைத் துவங்கின போது, பதினாயிரம் தாலந்து கடன்பட்ட ஒருவன் அவனுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டான். ஒரு தாலந்து என்பது (*talanton*) மிகப் பெரிய எடை கொண்ட ஒன்று, எழுபத்தி ஐந்து பவுண்டுகளுக்கு சமமான எடையுள்ளது. யாத்திராகமம் 38:25, 26 விருந்து ஒரு தாலந்து மூவாயிரம் சேக்கல் என்று யூகிக்கப்படுகிறது.²⁸ உவமையில் குறிப்பிடப்படும் கடன் தங்கமா, வெள்ளியா, அல்லது பித்தளையா என்று மத்தேயுவில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருந்த போதிலும், அது ஒரு பெரிய தொகையான பணம் - ஒரு வேளை “பல கோடிணக்கான ரூபாயாக” இருக்கலாம்²⁹ - அந்த ஊழியக்காரனின் நம்பிக்கையிழந்த நிலையை விளக்கப்படுத்துகிறது. அர்கெலாயு வருடாந்திர தீர்வையாக (யூதேயா, இதுமேயா, மற்றும் சமாரியா ஆகிய தேசங்களில்), வசூலித்த தொகையான தொளாயிரம் தாலந்துக் காட்டிலும் அவனுடைய கடன் மிகப் பெரியத் தொகை, அந்திப்பா (கலிலேயா மற்றும் பெரோயாவிலும்), 2ம் பிலிப்பு (திரகனேத்தியா, இதுரோயா கவுலாநிதஸ், பட்டானியா மற்றும் அவரானித்தியா ஆகிய மாநிலங்களில்) இவர்கள் எல்லாரும் வசூலித்த வருடாந்திர தீர்வையைக் காட்டிலும் அவனது கடன் மிகப் பெரிய தொகை.³⁰

வசனம் 25. கடனைத் தீர்க்க என்பதன் கிரேக்க வார்த்தை (*apodidōmi*), என்பது “கடனைத் திருப்பி செலுத்துதல்” என்று உவமை முழுவதிலும் பலமுறை திருப்பித் திருப்பிப் பேசப்படுகிறது (18:25, 26, 28, 29, 30, 34). Adolf Deissmann புராதன உலகத்துக் கடன்காரர்கள் வார்ப்படம் கொண்டு அச்சடித்தமாதிரி “நான் திருப்பிக் கடனைத் தீர்ப்பேன்” என்று கைகளினால் அடிக்கடி எழுதிக் கொடுத்திருப்பதைக் காணக் கூடும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.³¹ ஊழியக்காரன் (அடிமையானவன்) அவன் கொடுக்க வேண்டிய கடனைத் திருப்பி செலுத்த பணமில்லாமலிருக்குமபோது, அவனுடைய எஜமானன் அவனை அவனுடைய பெண்ணாதி பிள்ளைகளையும், அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, கடனைத் தீர்க்கும்படி கட்டளையிட்டான் (காண்க யாத்திராகமம் 22:3; 2 இராஜாக்கள் 4:1; நெகேமியா 5:4, 5).³² அப்படிச் செய்வதினால், எஜமானனுக்குத் தன்னுடைய கடன் தொகையில் கொஞ்சமாவது திரும்பக் கிடைக்கும்.

வசனம் 26. ஊழியக்காரன் தாழ்விழுந்து தாழ்மையையும்

மனந்திரும்புதலையும் வெளிப்படுத்துகிறான். அவன் ராஜாவிடத்தில் தன்னைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படியும், கடனைக் கொடுத்து தீர்க்க கால அவகாசமும் கேட்டு கெஞ்சினான். அவனுடைய வாக்குறுதி வஞ்சக எண்ணத்துடனானதாக இருந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவ்வளவு பெரிய தொகையை ஒருபோதும் கட்டித் தீர்ப்பது என்பது அவனால் சாத்தியமில்லாதது.

வசனம் 27. அந்த மனிதனுடைய நம்பிக்கையிழந்த நிலைமையில், ராஜா அவனுக்காக மனதிரங்கினான். மத்தேயுவில் இயேசு தாமே அடிக்கடி ஜனங்களுக்காக மனதுருகினார் (மனதிரங்கினார்) என்று சொல்லப்படுகிறது (9:36; 14:14; 15:32; 20:34). ராஜா அவனை விடுவித்து அவனுடைய கடனை அவனுக்கு மன்னித்தார். இது சுத்தமாக கிருபையின் அடிப்படையிலான ஒரு செயல். விடுதலைபெற்ற மனிதனுக்கு எப்படி இருந்திருக்கும் என்று ஒருவர் கற்பனை செய்து மட்டுமே பார்த்திருக்க முடியும்!

வசனம் 28. மன்னிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரன் அதிசீக்கிரத்தில் தன் எஜமானனுடைய வீட்டை விட்டுப் போய் தனக்கு நூறு வெள்ளிக்காசுகளை கடன் கொடுக்க வேண்டிய மற்றொரு ஊழியக்காரனைக் கண்டான். இந்த வெள்ளிக்காசு ரோம அரசின் நாணயம், ஒரு மனிதனுடைய ஒரு நாள் கூலி அது (20:2). ஆகையால், நூறு வெள்ளிக் காசு ஒருவனின் நூறுநாள் கூலி (அதாவது சுமார் 4 மாத கூலி). நூறு நாள் கூலி என்பது ஒரு கணிசமான தொகைதான்; ஆனாலும் அந்த ஊழியக்காரன் ராஜாவுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனுடன் ஒப்பிடும்போது இந்த ஊழியக்காரனின் கடன் இருக்கும் இடம் தெரியாது.³³

முதல் ஊழியக்காரன் கடுங்கோபங் கொண்டு அந்த தனது உடன் ஊழியக்காரனைப் பிடித்து, தொண்டையை நெரித்து தனக்குக் கடனை அடைக்கும்படி துன்புறுத்தினான், அவனை நசுக்கிப் பிழிந்து பணத்தை வாங்க நினைத்தான், ஆனாலும் அந்த உடன் வேலைக்காரனிடத்தில் பணம் இருக்கவில்லை.³⁴

வசனம் 29. முதல் கடன்காரன் ராஜாவிடத்தில் செய்தது போலவே (18:26), இரண்டாவது கடன்காரன் தன்னுடைய உடன் ஊழியக்காரனிடத்தில் பொறுமையாயிருக்கும்படி கெஞ்சி கடனைத்திருப்பிச் செலுத்த கால அவகாசம் கேட்டான். இந்த விஷயத்தில், கடனைக் கட்டித்தீர்ப்பது மிக அதிக சுவப்பமானது.

வசனம் 30. முதலாவது மனிதன் இரக்கமற்றவனாக தனது உடன் வேலைக்காரனை கடனை அடைத்துத் தீர்க்கும் வரை காவலில் போடுவித்தான் (காண்க 5:25). இந்த மாதிரி விஷயங்களில், சிறையில் அடைக்கப்பட்டவன் கடுமையாக உழைக்க கட்டாயப்படுத்தப்படுவான். இந்த பயமுறுத்தியதன் சூழ்நிலை உண்மையில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதை இன்னும் கடினமாக்கியது.

வசனம் 31. துன்மார்க்கமாக செயல்பட்ட அந்த முதல் ஊழியக்காரனைக் கண்ணுற்ற பிற ஊழியக்காரர்கள், மிகவும் துக்கப்பட்டார்கள். இதன் விளைவாக அவர்கள் தங்களுடைய எஜமானாகிய ராஜாவிடத்தில் போய் நடந்த எல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள்.

வசனம் 32. அப்பொழுது ராஜா அவனை அழைப்பித்து பொல்லாத ஊழியக்காரனாகிய அவன் வருந்திக் கேட்டதன் பேரில் ஒரு பெரிய கடன் தொகையை அவனுக்கு மன்னித்து விட்டதை நினைவுபடுத்தினான்.

வசனம் 33. இரக்கம் பெற்ற ஊழியக்காரன் இராஜாவிடம் பெற்ற இரக்கத்தைப் போலவே தனது உடன் ஊழியக்காரனுக்கும் இரக்கங்காட்டியிருக்க வேண்டும். அதே போல தேவனுடைய அன்பையும் கிருபையையும் பெற்றவர்கள் அந்த குணாதிசயங்களை தங்களுடைய சக மனிதர்களோடும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். யோவான், “பிரியமானவர்களே, தேவன் இவ்விதமாய் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருக்க, நாமும் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்” என்று எழுதினார் (1 யோவான் 4:11).

வசனம் 34. பொல்லாத அந்த ஊழியக்காரனிடத்தில் கடுங்கோபங்கொண்ட ராஜா அவன்பட்ட கடன்களையெல்லாம் கொடுத்துத் தீர்க்கும்படும் உபாதிக்கிறவர்களிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்தான். மன இரக்கம் கொண்டிருந்த ராஜா (18:27) கோபத்திற்குள்ளானான், ஏனெனில் மன்னிப்பைப் பெற்ற ஊழியக்காரன் அவனே அதைப் பின்பற்றத் தவறினான். தேவன் நீடிய பொறுமையுள்ளவராக இருந்தபோதிலும் (18:26), அவருடைய பொறுமை எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருந்தது (22:7).

“உபாதிக்கிறவர்கள்” அல்லது “சிறைக்காவலர்கள்” (NIV) பொல்லாங்கான ஊழியக்காரனை குறுக்கு விசாரணை செய்து அவன் வைத்திருந்த பணத்தில் எதையாவது மறைந்து வைத்திருக்கிறானா என்று வெளியிட முயற்சிப்பார்கள்,³⁵ என்று யோசனையாகச் சொல்லப்படுவதுண்டு. கடன்காரர்கள் சிறையில் இருந்து கொண்டு தங்களுடைய கடின உழைப்பினால் தங்கள் கடன்களையெல்லாம் கட்டித் தீர்க்குமளவும் பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த மனுஷன் ஒருபோதும் கடனைத் திருப்பி செலுத்த இயலாது, மாறாக, தனது வாழ்நாள் முழுவதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வசனம் 35. இயேசு உவமையை வாழ்வில் செயலுக்கம் கொடுக்கும் வகையில் போதித்து நிறைவு செய்கிறார்: நீங்களும் அவனவன் தன் தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னியாமற் போனால், என் பரம பிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார் என்றார். உவமையில் ராஜா பிதாவாகிய தேவனை குறிப்பதாக உள்ளது. மன்னிக்காத ஊழியக்காரன் அவருடைய சீஷர்களை அடையாளப்படுத்துகிறது, அவர்கள் தேவனுடைய பாவமன்னிப்பை அனுபவித்தும் தங்களுக்கு எதிராக பாவஞ்செய்கிற மற்ற விசுவாசிகளை மன்னிக்க மறுத்தார்கள். மிகப் பெரியக் கடன்காரனாக இருந்த முதலாவது ஊழியக்காரன் மன்னிக்கப்பட்டது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனையும் திரளான பாவங்களிலிருந்து தேவன் மன்னித்ததைக் காட்டுகிறது, அதே வேளையில் சிறிய அளவில் கடன் பெற்றிருந்த இரண்டாவது ஊழியக்காரன் சிற்சில பாவங்களை ஒரு விசுவாசிக்கு எதிராக அவருடைய சகோதரரால் செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடும் என்பதை குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சக விசுவாசியை மன்னிக்க மனதில்லாதிருக்கிற காரியம் அவனை தேவன் மன்னிக்க மனதில்லாதிருப்பார் என்பதில் போய் விட்டுவிடும் (6:15; எபேசியர் 4:32; யாக்கோபு 2:13).

இராஜ்யத்தில் பெரியவன் 18:1-4)

பெரியவனாவதற்கான வழி தாழ்மை மற்றும் சேவை எனும் வாசல் வழியே போய் அடைந்து கொள்வதுதான். கிறிஸ்தவர்கள் உலகின்மேல் கொண்டிருக்கிற பெருமையையும் ஆதிக்க எண்ணங்களையும் புறந்தள்ள வேண்டும் (20:25; 1 பேதுரு 5:3; 3 யோவான் 9, 10). பெரியவனாயிருத்தல் என்பது நமது வழியில் குறுக்கிடுகிற யாருடைய தலைமேலானாலும் நடந்து போய் வெற்றியின் ஏணியில் ஏறுவதைப் பற்றியதல்ல, மாறாக, அது தாழ்மை யான ஊழியம் செய்வதிலிருந்து வருவது - மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு நாம் ஆசீர்வாதமாக இருப்பதால் வருவது (20:26-28; யோவான் 13:1-17).

டேவிட் ஸ்டீவர்ட்

கர்த்தருடைய ஆட்டுக்காக

கவலைப்படுதல் (18:10-35)

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் போதித்தவைகள், இன்றும் அவரைப் பின்பற்றிப் போகிறவர்களாகிய நமக்கும் செயலாக்கம் கொடுக்கும்படிக்கு அவை இன்றியமையாத பாடங்களைக் கொண்டவை (18:10-35).

கிறிஸ்தவர்கள் சிறியவர்களைக் குறித்து கவனமாயிருக்க வேண்டும் (18:10-14). மற்ற யாரையும் நம்மைக் காட்டிலும் கீழானவர்கள் என்கிற எண்ணம் நம்மில் வந்து விடக்கூடாது. தேவன் அவர்களை அன்பு செலுத்துகிறார், தேவதூதர்கள் அவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டுள்ளனர் (18:10; காண்க எபிரேயர் 1:14), இயேசு அவர்களையும் இரட்சிக்க வந்தார் (18:11). ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு முக்கியமானவர்கள்தான் (18:12-14).

கிறிஸ்தவர்கள் பாவஞ்செய்து மனந்திரும்பாதவர்களைக் குறித்து கவனமாய் சீர் பொருந்தப் பண்ணவேண்டும் (18:15-20). பவுல் கொரிந்து பட்டணத்து சபைக்கு உபதேசித்தது போல, சபை தன்னைத்தானே தூய்மையுடன் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 5:4-11). சபையிலே பாவம் வெளிப்படையாக அனுமதிக்கப்படுமானால், கிறிஸ்துவின் காரியம் பாதிப்படையும். ஒழுங்கு நடவடிக்கை பாவியை மறுபடியும் தேவனிடத்தில் கொண்டு வருவதற்கே செய்யப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவர்கள் மன்னிக்கிறதற்கு கவனமாயிருக்க வேண்டும் (18:21-35). பேதுருவின் கேள்வியையும், கர்த்தருடைய பதிலையும், மன்னித்தலைக் குறித்த உவமையையும் கவனமாக ஆராய்வோமாக.

காவல் தூதர்கள் (18:10)

மத்தேயு 18:10ல், இயேசு “இந்தச் சிறியரில் ஒருவனையும் அற்பமாய் எண்ணாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்களுக்குரிய தூதர்கள் பரலோகத்திலே என் சரமபிதாவின் சமூகத்தை எப்போதும் தரிசிக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்,” என்று சொன்னார். “அவர்களுக்குரிய தூதன்” எனும் பதம் “காவல் தூதன்” என்று சிலரால் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. வேதாகமத்தில் இந்தப் பதம் பயன்படுத்தப்படவில்லை,

ஆகிலும் வேறு சில தெளிவற்ற பகுதிகள் அப்படியொரு எண்ணத்தைக் கொடுத்து அப்படி தூதர்கள் இருப்பதைப் போல் காட்டக்கூடும் (ஆதியாகமம் 48:16; சங்கீதம் 34:7; 91:11, 12; தானியேல் 4:13; 10:13, 21; 12:1; நட்படிகள் 12:13-15). எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எண்ணற்ற வேதாகமம் சார்ந்த மூலச் சான்றுகளும் இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கின்றன.³⁶

இன்றைய பெரும்பகுதி நம்பிக்கைகள் அப்படிப்பட்ட விசேஷத் தூதர்களைக் குறித்த எண்ணங்கள் மனிதனுடைய மனதில் உருவானவையே ஒழிய தேவவசனத்திலிருந்து வந்தவைகளல்ல. சிலர் ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் பிறப்பிற்கு சற்று நேரத்துக்குப் முன்பு ஒரு காவல் தூதனுக்கு ஏற்பாடு செய்வதாக நம்புகின்றனர். மற்றவர்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த பாதுகாப்பு இருக்கிறது, அது ஒரு நபர் தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயுள்ள காலம் வரை மட்டும் நிலைத்திருக்கும் என்று நம்புகின்றனர். காவல் தூதனின் நோக்கம் ஒரு நபருக்கு வரும் தீமை அல்லது ஆபத்தில் உதவுவது என்று ஒரு இறையியல் கோட்பாடு யூகிக்கிறது. இவ்வகையில், ஒரு காவல் தூதன் அந்த நபரை பாதுகாப்பான பாதையில் நடத்தி எவ்வித ஆபத்து வந்தாலும் அந்த நபரை திசை திருப்புகிறான். மற்றொரு கோட்பாட்டில் மனச்சாட்சிக்கு ஏற்ப காவல் தூதன் செயல்படுகிறான். நம்மில் அநேகரும் ஒரு காட்சியைப் பார்த்திருக்கக் கூடும், அது ஒரு நபருடைய ஒரு தோள் பக்கம் ஒரு நல்ல தூதனும் மற்றொரு பக்கம் ஒரு பொல்லாங்கான தூதனும் உட்கார்ந்து கொண்டு, அந்த நபரை ஒருவருக்கொருவர் எதிரெதிர் திசையில் போகும்படி அலைகழிப்பதுபோல் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும்.³⁷

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் அவர்களை பாதுகாப்பதற்கென ஒரு காவல் தூதன் இருப்பானேயாகில், நம்மில் ஒருவருக்கு துரதிஷ்டவசமாக ஏதோ ஒரு கெடுதல் நடந்து விடுமாகில், அது யாருடைய தவறாகும்? காவல் தூதன் தவறு செய்து விட்டானா? அந்த கிறிஸ்தவனுக்கென்று நியமிக்கப்பட்டதூதன் ஒரு தவறானவனாகவோ அல்லது கவனக்குறைவாகவோ செயல்பட்டான் என்று சொல்லக் கூடுமா? காவல் தூதனைப் பற்றிய கருத்து சில விசுவாசிகளுக்கு வேண்டுமானால் ஆறுதல் கொடுப்பதாக இருக்கலாம், ஆகிலும் அதற்கான வசன ஆதாரமில்லை. தேவ தூதர்கள் பணிவிடை செய்கிறார்கள் என்று வேதம் போதிக்கிறது, ஆனால் அது ஒவ்வொரு தனி நபருக்குமான காவல் தூதனாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. அவர்கள் தெய்வீக பங்களிப்புப்படி கிரியை செய்யக் கூடியவர்களாயிருக்கின்றனர் (எபிரெயர் 1:14). எண்ணங்கள் முழுக்க தேவதூதர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையோ அல்லது தேவதூதர்களுக்கு தொழுகை செய்யவோ ஒருவர் தன்னை அனுமதித்து விடக் கூடாது (கொலோசெயர் 2:18; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:8, 9), ஏனெனில் அவர்களும் கூட, சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்தான் (சங்கீதம் 148:1-6). நமது கோணமெல்லாம் கிறிஸ்துவை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும் (எபிரெயர் 1:5, 6).

முரண்பாடுகளை சரிசெய்தல் (18:15-20)

மற்றவர்களை இடறுதலுக்குள்ளாக்கி மனந்திரும்பாத கிறிஸ்தவனோடு செயல்பட வேண்டிய கோட்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள வேளையில், இந்த வசனப் பகுதிக்கு பெரும்பாலும் மிக விசாலமான விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது,

ஆகிலும் அவை பொருத்தமற்றவை. இந்த வசனப்பகுதி குறிப்பாக, ஒரு கிறிஸ்தவன் மற்றொரு கிறிஸ்தவனுக்கு இழைக்கிற தீங்கை ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு, தனிப்பட்ட ரீதியிலான காரியமாக விசேஷமாய் பேசுகிறது. இந்த வகையில், குற்றஞ்சாட்டப்படும் நபர் தனிப்பட்ட சந்திப்புகளில் மனந்திரும்பாத போது, அது பொதுப்படையான விஷயமாக்கப்பட்டு முழுசுபைக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகிறது. குற்றஞ் செய்த நபர் மனந்திரும்புவார் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இது செய்யப்படுகிறது.

தேவனுடைய மன்னிப்புக்கு எதிரிடையாக நமது மன்னிப்பு (18:21-35)

மத்தேயு 18:21-35 இயேசு மன்னிக்கிறதினால் வரும் ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்துப் பேசப்படும் வசனப் பகுதிகளில் ஒன்று. அவர் சகோதரர்களுக்குள்ளாக உள்ள வேறுபாடுகளை எப்படி கையாள வேண்டும் என்பதை விளக்கிச் சொன்ன பின்பு பாவமன்னிப்பைக் குறித்து உவமையாகப் போதித்தார்.

மன்னிப்பதற்கு தேவனுடைய மனவிருப்பம். இந்த உவமையில் திருப்பிச் செலுத்தி தீர்க்க இயலாத அளவு கடனைக் கொண்டிருந்த முதல் ஊழியக்காரன். அவனது எஜமானன், தேவனை அடையாளப்படுத்தும் நபர், முழுக் கடனையும் அவனுக்கு மன்னித்து விட்டு விடுகிறான். இயேசு இங்கே தேவனுடைய மன்னிப்பை நமது மன்னிக்கிற சுபாவத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். மன்னிப்பைப் பெற்ற மனிதன், இன்னொரு ஊழியக்காரனை மன்னிக்க மறுக்கிறான், அவன் முன்பு தனக்கிருந்த கடனுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு குறைந்த அளவு கடனை மட்டுமே பெற வேண்டியிருந்தது. அவனுடைய சக ஊழியக்காரனுடன் நடந்து கொண்ட விதம், அவனுடைய எஜமானனுக்குத் தெரிய வந்த போது, அவன் அழைப்பிக்கப்பட்டு உபாதிக்கிறவர்களின் காவலில் போடுவிக்கப்பட்டான் (18:34).

ஒவ்வொரு பாவத்தையும் மன்னிக்கிறதற்கு தேவனுடைய மனவிருப்பம். அனைத்து கிறிஸ்தவர்களும் தேவனால் மன்னிக்கப்பட்ட பாவிகள்தான். தேவனுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய கடன் எண்ணற்ற பாவங்களுடன் திருப்பிச் செலுத்த இயலாதவர்களாய் இருந்தோம் என்பதே சிலுவைச் செய்தி. அவருடைய குமாரனின் மரணத்தின் மூலம், நமது பாவங்களின் முழுக்கடனையும் அவர் திருப்பி செலுத்தி விட்டார்.

முழுமையாய் மன்னிக்க தேவன் மனவிருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறார். தெய்வீகத்தின், முழுமையான மன்னிப்பை நாம் அறிந்து கொள்ள ஏராளமான வசனங்கள் நமக்கு உதவிபுரிகின்றன (சங்கீதம் 103:12; 130:7; ரோமர் 4:7, 8; எபிரெயர் 8:12; 10:17). தேவன் உண்மையில் மறப்பதில்லை, மறக்கவும் முடியாது - ஆனால் பாவத்தினிமித்தம் நீதியின்படி தண்டிக்காமல் மனங்குத்தப்பட்ட பாவியை மனமுவந்து அவர் விடுதலையாக்குகிறார்.

நாம் மற்றவர்களை மன்னித்தால் தேவன் நம்மை மன்னிக்கிறதற்கு மனவிருப்பம் உள்ளவராயிருக்கிறார். நாம் மற்றவர்களை மன்னிக்கிறதை பொறுத்தே நம்மை தேவன் மன்னிப்பது சார்ந்திருக்கிறது (5:7; 6:14, 15; 18:21, 22; லூக்கா 17:3, 4). நாம் மன்னிக்கப்பட்டோம் ஆதலால் நாம் மன்னிக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொன்னார் (எபேசியர் 4:32). பாவமன்னிப்பு

என்பது தேவன் நமக்குக் கொடுக்கும் வரம், அதை மற்றவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

நாம் நமக்குத் தவறிழைத்தவைகளை முற்றிலுமாக “மறக்காத பட்சத்தில்” தவறு இழைத்தவனை மன்னித்து விட்டோம் என்ற நினைப்பை நிறுத்த வேண்டும். மன்னித்தல் என்பது கடனை கழிப்பதாகும். ஒருவருடைய குற்றத்திலிருந்து அவரை விடுதலையாக்குவதால் நாம் அவரைத் தண்டியாமல் விடுகிறோம் அல்லது சரிக்குச்சரி செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறோம் (ரோமர் 12:17, 21), பழிவாங்கும் எண்ணம் நமது மனதில் நுழையுமானால், சிலவேளைகளில் நுழைகிறது, நமது மனச்சாட்சியிலிருந்து அதை தள்ளிவிடவேண்டும். நமக்கு தவறு இழைக்கப்பட்டு விட்டது என்று நினைக்கும் பொழுது பழிவாங்கத் தேடுவதை விலகியிருக்கச் செய்வதே மன்னித்தலின் ஆசீர்வாதம்.

சிலுவையிலே இயேசு ஜெபித்தார், “பிதாவே, இவர்களை மன்னியும்” (லூக்கா 23:34). அந்த ஜெபம் பெந்தெகோஸ்தே நாளில் பதில் அளிக்கப்பட்டது. சவிசேஷ செய்தியை கேட்டு - அநேகர் மனந்திரும்பினபோது - அவர்களுடைய பாவமன்னிப்பிற்கென்று ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொண்டார்கள் (நடபடிகள் 2:23, 36-41).

நீங்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் மன்னிக்கிறீர்களா?

“என்னை மன்னியும்” (18:21-35)

அதிகாரம் 18ல் கர்த்தர் போதித்த சில பெரிய பாடங்கள் இருக்கின்றன. அவர் மன்னிப்பைப்பற்றி - அது என்ன, அது என்ன செய்கிறது - என்று போதித்தார்.

மன்னித்தல் என்பது நம்முடைய மனதிற்கும், உணர்வுகளுக்கும். ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்துக்கும் அவசியமான மீட்கும் செயலாயிருக்கிறது. மன்னிப்பதில் குறையுள்ள பாவங்கள் அநேக கிறிஸ்தவர்களுக்குள் மேலோங்கி நிற்கிறது. “நான் உன்னை மன்னிக்கிறேன்” என்று எளிமையாக சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதுமானதல்ல; அல்லது நமக்கு தீங்கிழைத்தவர்களிடம் நாகரீகமாக நடந்து கொள்வதுமல்ல. உண்மையான மன்னித்தல் என்பது கடந்த கால பாதிப்பை ஒப்புரவாக்குதலுக்கு நகர்த்துவது. அப்படிச் செய்யத் தவறும்போது அது ஒரு திறந்த புண்ணாக சுகப்படுத்தவே முடியாததாகி விடும்.

மன்னித்தல் தேவனுடைய கிருபையை சாட்சியிடும் மிகப் பெரிய பலமாகும். நாம் மற்றவர்களை மன்னிக்கும்போது, அது தேவன் இன்னும் இருக்கிறார் செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளார் என்று உலகத்துக்கு சொல்லுகிறது. அது மற்றவர்கள் நமக்கிழைத்த தவறுகளைக் கண்டு கோபாவேசப்படுவதற்கு சரியான முறிவு உண்டாக்கும் மருந்து. மனவேறுபாட்டை பாதுகாத்து வளர்ப்பது சிலருக்கு மிகவும் வினயமான ஆவிக்குரிய பிரச்சனையாக்கிவிடும். அது மற்றவர்களுடன் சவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிற விஷயத்தில் சரியான முடிவை எடுக்க இயலாத பலவீனத்தை ஏற்படுத்திவிடும். அது ஒரு ஊக்கமான ஊழியத்தை தடை செய்யும். நம்முடைய வாழ்விலிருந்து அப்படிப்பட்டவர்களை அகற்றுவதைப் பார்க்கிலும் நாம் மன்னித்தல் வேண்டும்.

மன்னித்தல் நம்முடைய சுயவாழ்வில் சுகமும் முழுமையும் அனுபவிக்கத்

தேவையானவற்றை கொடுக்க வல்லது. மன்னித்தல் என்பது எதிர்ப்பின்றி துன்பமளிக்கும் ஒரு செயல் அல்ல. “இதற்கு மேலும் நான் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை” என்று சொல்லுவது ஆரோக்கியமான வார்த்தையல்ல. மன்னித்தல் நம்மை பெலவீனத்திலிருந்து பெலத்துக்கும், குறைவான சுய மதிப்பீட்டிலிருந்து ஒரு சுய ஸ்திரத்தன்மைக்கும் நகர்த்துகிறது.

மன்னித்தல் என்பது இருண்ட உலகத்தை ஒளிமயமாக்குகின்ற சக்தி படைத்தது. நீங்கள் யாரையாகிலும் மன்னிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறதா? பெருமையையும் மனவலியையும் புறந்தள்ளுங்கள், சரியானதைச் செய்யுங்கள்.

தேவனுடைய மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளீர்களா?

முழுமையான மன்னிப்பு (18:23-35)

இந்த உவமை நமக்கு தேவனுடைய மன்னிப்பைப் பற்றியது. எல்லா கிறிஸ்தவர்களுமே, தேவனுடைய தயவாலும் இரக்கத்தாலும் மன்னிக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்ட பாவிகள் தான். மன்னிப்பு தேவனுடைய சிந்தையில் தோன்றுகிறது. நாம் சிலவேளைகளில். “தேவன் மன்னிக்கும்போது, அவர் மறக்கிறார்” என்று சொல்லுவதுண்டு (காண்க எபிரெயர் 8:12; 10:17). தேவன் பாவத்தை உண்மையில் மறக்க முடியாது. ஏனெனில் அவர் எல்லாம் அறிந்தவர், இது என்ன அர்த்தப்படுகிறது என்றால், நம்முடைய பாவங்களால் அவர் நமக்கு எதிராகக் கொண்டிருக்கும் நியாயமான உரிமை கோருதலிலிருந்து தாமாகவே விடுவிக்கிறார் என்று அர்த்தப்படுகிறது. நமது பாவங்களால் செலுத்த வேண்டிய கடனை ஒருபோதும் அவர் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. அவர் தகுதியான மரணத்தின் தண்டனையிலிருந்து நம்மை விடுவிக்கிறார்.

நாம் ஒருக்காலும் திரும்ப செலுத்த முடியாத கடனை - நாம் தேவனுக்குப் பட்ட மிகப் பெரிய கடனைப் பற்றியது தான் சிலுவையின் செய்தியாயிருக்கிறது. கொடுமையின் கருவியாயிருந்த சிலுவையை, ஆசீர்வாதத்தின் வழியாக தேவன் மாற்றினார். தேவன் மன்னிக்கும்போது, அவர் முழுமையாக மன்னிக்கிறார். அவருடைய மன்னிப்பை மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவதன் மூலம் தேவனைப் போல நடந்து கொள்ளும்படி கிறிஸ்தவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்புகள்

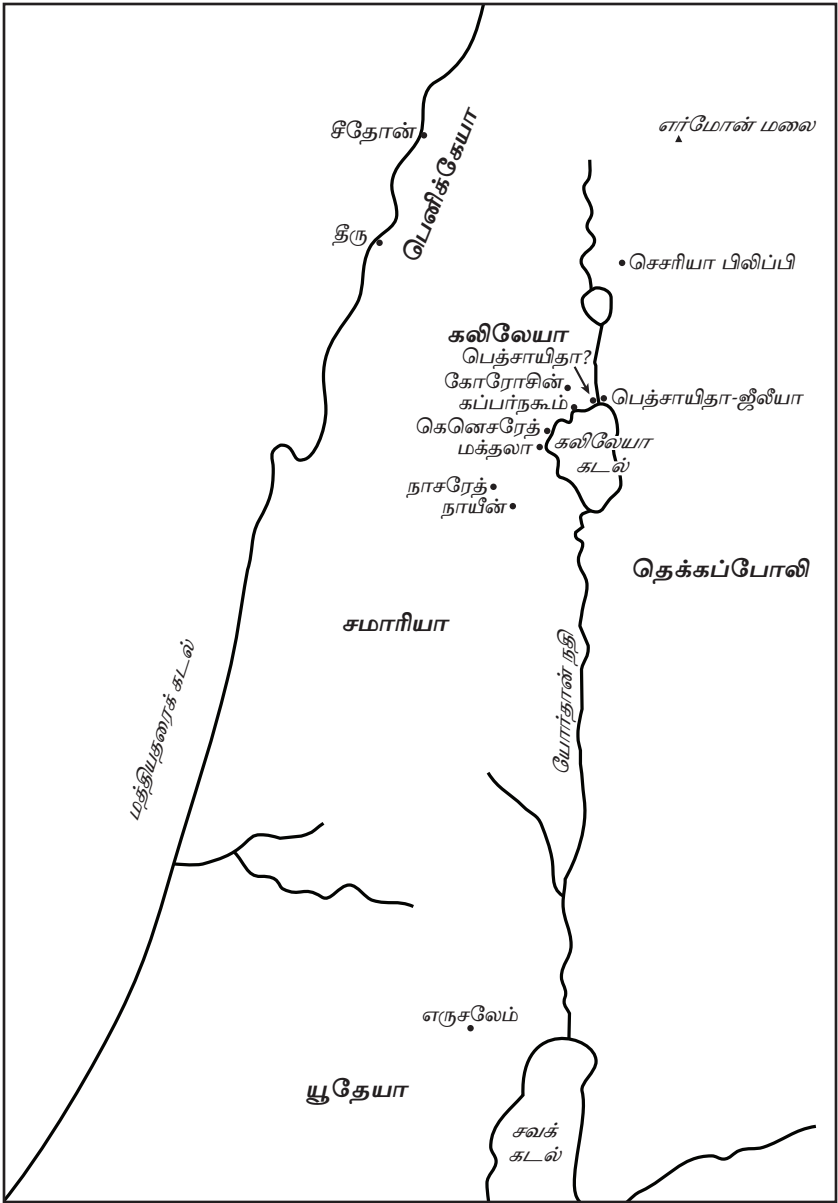
¹இந்த பெரிய கருத்துக்களெல்லாம் William Barclay பட்டியலிட்டுள்ள தகுதியாம்சங்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை, *The Gospel of Matthew*, vol. 2, 2d ed., The Daily Study Bible (Philadelphia: Westminster Press, 1958), 190-92. ²காண்க மத்தேயு 5:1; 13:10, 36; 14:15; 15:12, 23; 17:19; 24:1, 3; 26:17. ³Craig S. Keener, *A Commentary on the Gospel of Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 447. ⁴ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின்மை குறிப்பிட்ட குழந்தைகள் எனும் பதம் எதிர் மறையாகப் புதிய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது (11:16, 17; 1 கொரிந்தியர் 13:11; 14:20; எபேசியர் 4:14; எபிரெயர் 5:13, 14). ⁵J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 156. ⁶Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 461. ⁷காண்க மத்தேயு 5:29, 30; 11:6; 13:21, 57; 15:12; 16:23; 17:27; 18:6, 8, 9; 24:10; 26:31, 33. ⁸Clement 46.8. ⁹ஜோசியஸ் அறிக்கையிட்டு

கலிலேயர்கள் கலகம் செய்து, ஏரோதின் பக்கம் இருந்தவர்களை கொண்டுபோய் குளத்திலே மூழ்கடித்தனர், என்று சொன்னார். (Josephus *Antiquities* 14.15.10.) சூயிட்டானியஸ் குறிப்பிடுகையில் அகஸ்துராயன் சில மனிதர்களுடைய கழுத்துக்களில் பாரமானவைகளை கட்டி ஆற்றிலே தூக்கியெறிந்தான் என்றார். (Suetonius *Lives of the Caesars: Augustus* 2.67.) ¹⁰படங்களுடன், மேலும் தகவல் அறிய, காண்க Carl G. Rasmussen, "Mill; Millstone," in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 3:355-56.

¹¹Jack P Lewis, *The Gospel According to Matthew*, Part 2, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 56. எபிரேய மொழியில், அனைத்து வேத வசனங்களும் "ராஜாவின் முகம்" என்று குறிப்பிடுகிறது. ¹²Morris, 465. ¹³Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 2d ed. (Stuttgart: German Bible Society, 1994), 36. ¹⁴Mishnah *Peah* 4.2; Jerusalem Talmud *Shabbath* 14.3. ¹⁵Keener, 452. ¹⁶Lewis, 57. ¹⁷Metzger, 36. ¹⁸William Hendriksen, *New Testament Commentary: Exposition of the Gospel According to Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1973), 697-98. ¹⁹H. L. Mansel, *The Bible Commentary*, vol. 7, *Matthew to Luke* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1981), 95. ²⁰முன்பதாக மத்தேயுவில், ஒப்புரவாகுதலின் துவக்கம் குற்றஞ் செய்தவனிடத்தில் சமத்தப்பட்டது (காண்க 5:23, 24ன் விளக்கவுரை).

²¹R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 275. ²²Community Rule 5.24-6.1; Damascus Rule 9.2-4. ²³Mishnah *Makkoth* 3.1, 2. ²⁴Keener, 454. ²⁵Josephus *Wars* 1.5.2. ²⁶Talmud *Berakoth* 6a; காண்க Mishnah *Aboth* 3.2, 3. ²⁷Talmud *Yoma* 86b. ²⁸காண்க Coy D. Roper, *Exodus*, Truth for Today Commentary (Searcy, Ark.: Resource Publications, 2008), 612. ²⁹Donald A. Hagner, *Matthew 14-28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 538. ³⁰Josephus *Antiquities* 17.11.4 ஜோசிபஸ் ஆரம்பக்கால கட்டத்தில் பலஸ்தீனா எட்டாயிரம் தாலந்துகளை விவசாயிகள் செலுத்தும்படி ஆணையிடப்பட்டார்கள் என்று தெரிவிக்கிறார். (காண்க 12.4.4ம் கூட.)

³¹Adolf Deissmann, *Light from the Ancient East*, rev. ed., trans. Lionel R. M. Strachan (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1978), 331. ³²Livy 26.34.3. ³³Morris, 475. ³⁴அதே போல, மிஷ்னா ஒரு கடன்பட்ட மனிதனை பிடித்து சந்தைவெளியிலே தொண்டையை நெறிக்கும் காட்சியை கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறார். (Mishnah *Baba Bathra* 10.8.) ³⁵Lewis, 62. ³⁶Tobit 5:21, 22; 12:11-22; *1 Enoch* 100.5; *Jubilees* 35.17; *Testament of Levy* 5.6; *Testament of Jacob* 2.5, 6; *Pseudo-Philo* 11.12; 15.5; 59.4; *Genesis Rabbah* 44.3; 60.15; *Song Rabbah* 3.6.3. ³⁷காண்க Origen *Homilies on Luke* 12.

இயேசுவின் நாளில் இருந்த பலஸ்தீனா
 கலிலேயாவுக்கருகில் இருந்த பட்டணங்கள்
 காட்டப்பட்டுள்ளன